

EU-konkurrenceretten siden sidst

Dansk Forening for Europaret

7. november 2025

Morten Kofmann, partner

Bart Creve, partner

Sonny Gaarslev, partner

Agenda

1.	Overblik over nye afgørelser og ny regulering
2.	Artikel 101: Kartelsager
3.	Artikel 101: Generelt
4.	Artikel 102: Misbrugssager
5.	Fusionskontrol
6.	Erstatningssager
7.	Et kig i krystalkuglen

Overblik

Afgørelser fra Kommissionen

Art. 101 - Karteller		Art. 101 - Øvrigt		Art. 102		Fusioner*	
• AT.40669	End-of-life vehicle recycling	• AT.40642	Pierre Cardin	• AT.40684	Facebook Marketplace	• M.3770	LUFTHANSA / SWISS
• AT.40795	Food delivery services	• AT.40966	Synthetic Turf	• AT.40728	Corning	• M.8444	ARCELORMITTAL / ILVA
• AT.40636	SNBB	• AT.40840	Gucci	• AT.40652	Apple – App Store Practices	• M.11785	FLUTTER ENTERTAINMENT / SNAITECH
		• AT.40880	Chloé	• AT.40670	Google – Adtech and Data-related practices	• M.11881	CARREFOUR / CASINO ASSETS
		• AT.40881	Loewe	• AT.40721	Microsoft Teams	• M.11885	CVC / ATLAS
				• AT.40873	Microsoft Teams II	• M.11536	CONSTANTIA / ALUFLEXPACK
						• M.11481	SYNOPSIS / ANSYS
						• M.11253	SAFRAN / PART OF COLLINS AEROSPACE
						• M.11922	AHLSSELL SVERIGE AB / REXEL FINLAND OY
						• M.11830	UNICREDIT / BANCO BPM
						• M.11539	LIBERTY MEDIA / DORNA SPORTS
						• M.11564	INTERNATIONAL PAPER / DS SMITH
						• M.11977	MEHILÄNEN / REGINA MARIA HEALTHCARE GROUP
						• M.12052	UNICREDIT / BANCO BPM
						• M.11485	BRASSERIE NATIONALE / BOISSONS HEINTZ
						• M.11936	NASPERS / JUST EAT TAKEAWAY

* ALENE UDVALGTE FUSIONER ER MEDTAGET. FOKUS ER SÆRLIGT PÅ FORBUDTE FUSIONER OG ENDELIGT AFGJORTE FUSIONER MED TILSAGN

Afgørelser fra Retten og Domstolen

Art. 101 - Karteller	Art. 101 – Øvrigt	Art. 102	Fusioner	Erstatning
• T-561/21 HSBC Holdings • T-386/21 Crédit Agricole • T-441/21, T-449/21, T-453/21, T-455/21, T456/21 & T-462/2 • T-84/22 UBS Group	• T-188/24 Compagnie générale des établissements Michelin • T-263/23 Symrise • T-306/23 Red Bull • C-606/23 Tallina Kaubamaja Grupp & Kia Auto • C-358/23 Beevers Kaas	• T-142/23 Swenters • C-577/23 Commission v Estonia • C-511/23 Carronte & Tourist SpA Alphabet Inc. • C-233/23 Aeroportul Internațional • C-220/24 "Avram Iancu" Cluj	• T-692/29 Iliad Italia • T-64/20 Deutsche Telekom • T-58/20 NetCologne • T-69/20 Tele Columbus • T-289/24 Brasserie Nationale and Munhowen • C-464/23 P EVH • C-466/23 P Stadtwerke Hameln Weserbergland • C-469/23 P eins energie in sachsen • C-484/23 P Mainova • C-485/23 P enercity • C-746/23 Cividale & Flag	• C-253/23 ASG 2 • C-21/24 Nissan Iberia

A close-up photograph of a person's hand holding a white card, with another card visible below it. The image is partially obscured by a dark teal rectangular overlay on the left side, which contains the text.

Nyheder og ny regulering

EU's konkurrenceevnekompas og informal guidance letters

Konkurrenceevnekompasset

- Den 29. januar 2025 offentliggjorde Europa-Kommissionen en meddelelse om det såkaldte europæiske "konkurrenceevnekompas", som skal sætte retningen for arbejdet med at styrke EU's konkurrenceevne de næste fem år.
- Konkurrenceevnekompasset bygger på analyserne i Draghi-rapporten, og identificerer tre transformationer, der er afgørende for EU's fremtidige konkurrenceevne:
 - 1) innovationsgabet skal lukkes,
 - 2) dekarbonisering af EU's økonomi, og
 - 3) reducere af afhængighed (diversificerede og stærke forsyningskæder).
- Konkurrenceevnekompasset indeholder som supplement til de tre søjler fem horisontale indsatser, som skal øge konkurrenceevnen på tværs af alle sektorer:
 - 1) forenkling af regulatoriske rammer,
 - 2) fjernelse af hindringer på det indre marked,
 - 3) mulighed for mere effektiv finansiering,
 - 4) færdigheder og kvalitetsjob skal fremmes og
 - 5) sikring af bedre koordinering.

Informal guidance letters

Kommissionen udstedte 9. juli 2025 for første gang vejledningsbreve, efter den nye meddelelse om informal guidance kom i 2022.

Den ene sag omhandler oprettelsen af en licensforhandlingsgruppe i bilsektoren (the Automotive Licensing Negotiation Group, "**ALNG**",) som skal forhandle licenser til brug for teknologier dækket af standardessentielle patenter.

- Kommissionen fandt, at ordningen – under strenge betingelser – ikke udgjorde et kartel eller en konkurrencebegrænsning i henhold til TEUF artikel 101.
- Kommissionen understregede, at licensforhandlingsgrupper repræsenterer en relativt ny samarbejdsmodel, som endnu ikke er omfattet af en specifik konkurrenceretlig ramme.

Den andet brev er rettet mod APM Terminals (global havneterminaloperatør under Maersk), om en sustainability-fokuseret aftale om fælles indkøb og fastsættelse af minimumstekniske specifikationer for udstyr til containerhåndtering i havne.

- Kommissionen vurderede, at initiativet ikke gav anledning til bekymring, forudsat at visse garantier blev overholdt, herunder at,
 - hver deltager bevarer muligheden for selv at købe udstyr, og
 - udveksling af konkurrencefølsomme oplysninger begrænses til det strengt nødvendige for aftalens funktion.

Evaluering af TTBER

- Gruppefritagelsen for teknologioverførselsaftaler, ("**TTBER**") omhandler visse aftaler om licensering eller overdragelse af teknologirettigheder såsom knowhow, patenter, brugsmodeller, mønsterrettigheder, rettigheder til halvlederprodukters topografi, ophavsret til software mv.
- Den nuværende udgave af TTBER udløber 30. april 2026, hvorfor Kommissionen har indledt en evalueringsproces med henblik på at få fastlagt behovet for reguleringen fremadrettet.
- Evalueringen har hidtil blandt andet vist:
 - et ønske om, at visse typer aftaler inddrages under fritagelsen, særligt licensaftaler for visse typer data eller datarettigheder,
 - et ønske om større klarhed omkring
 - 1) den praktiske anvendelse af betingelsen vedrørende markedsandele under visse tærskelværdier,
 - 2) anvendelsen af '4+'-testen, når det er vanskeligt at fastlægge konkurrerende teknologi, og
 - 3) anvendelsen af fritagelsen af '*technology pools*' i lyset af udviklingen af området for disse de sidste 10 år.
- I det foreløbige udkast til TTBER samt retningslinjerne herom er følgende ændringer blandt andre foretaget:
 - inklusionen af datalicensering, hvor licenseringen kan kvalificeres under en af de tidligere omfattede teknologirettigheder eksempelvis knowhow,
 - etableringen af en adgang til gruppefritagelse ved visse typer af '*Licensing Negotiation Groups*' ("LNG"),
 - et forsøg på at klargøre, hvordan markedsandelene skal beregnes i relation til tærskelværdierne, herudover også en forlængelse af overgangsperioden ved udviklende overstigende markedsandele fra 2 til 3 år, og
 - ændringer til adgangen til fritagelsen '*technology pools*', herunder en yderligere betingelse om transparens omkring de indeholdte rettigheder.
- Senest har der været en offentlig konsultation på udkastet til den nye udgave af reguleringen samt dertilhørende retningslinjer.

Nye udviklinger vedrørende DMA, FSR og statsstøtte

Digital Markets Act

- DMA blev fuldt implementeret i marts 2024. For at sikre retfærdige og åbne digitale markeder udpeges efter objektive kriterier onlineplatforme som såkaldte '*gatekeepere*', som pålægges forpligtelser i forhold til blandt andet deres brugere.
- I april 2025 blev Meta fjernet som '*gatekeeper*' for så vidt angår Facebook Marketplace, som ikke længere havde den nødvendige indflydelse som en '*core platform service*'.
- I april 2025 pålagde Kommissionen for første gang bøder for manglende overholdelse af DMA:
 - 1) Apple blev pålagt en bøde på **€ 500 mio.** for at forhindre app-udviklere i at informere brugere om og henvise til tilbud uden for App Store.
 - 2) Meta blev pålagt en bøde på **€ 200 mio.** for sin '*consent or pay*'-reklamemodel, som hverken gav et reelt valg mellem færre personoplysninger eller personlige reklamer, eller sikrede frit samtykke til kobling af personoplysninger.

Foreign Subsidies Regulation

- FSR, der trådte i kraft 12. oktober 2023, giver Kommissionen mulighed for at kontrollere støtte fra tredjelande til virksomheder i EU. Regelsættet kræver anmeldelse af fusioner og udbud over visse tærskler for at sikre screening for konkurrenceforvridning.
- Siden ikrafttrædelsen er ca. 190 fusioner anmeldt, og Kommissionen har (uformelt) givet udtryk for, at der har været mere end 3.400 udbudsanmeldelser.
- I juli 2025 indledtes en fase 2-undersøgelse af Abu Dhabi National Oil Companys overtagelse af den tyske plastproducent Covestro AG, med særligt fokus på en ubegrænset statsgaranti og forpligtet kapitalforhøjelse.
- I juli 2025 offentliggjorde Kommissionen udkast til retningslinjer for FSR, som var i høring indtil den 12. september 2025.

Statsstøtte

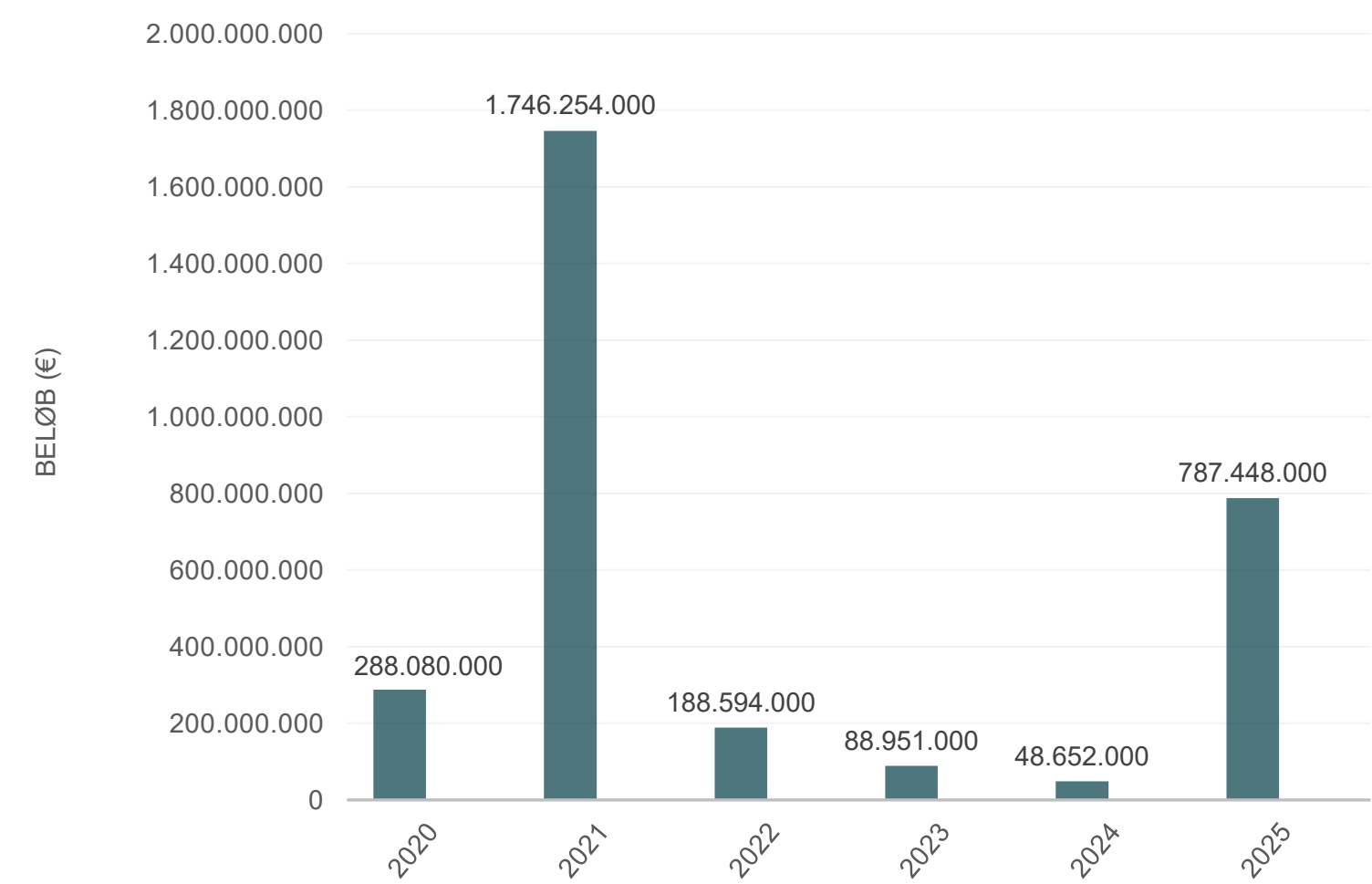
- I december 2024 vedtog Kommissionen en ændring af *de minimis*-forordningen for landbrugssektoren med blandt andet forhøjelse af *de minimis*-loftet. Det kommer efter den tidligere vedtagelse om at indføre et *de minimis*-register.
- I juni 2025 vedtog Kommissionen '*Clean Industrial State Aid Framework*', som skal støtte udvikling i grøn energi, industriel afkarbonisering og ren teknologi.
- I juli-oktober 2025 blev der gennemført høring/ '*Call for Evidence*' som led i Kommissionens større revision af den generelle gruppefritagelsesforordning. Formålet er at mindske bureaukrati og fremme nødvendige investeringer.

Art. 101 – Kartelsager

Udvikling – Bøder i kartelsager

År	Beløb (€)
2020	288.080.000
2021	1.746.254.000
2022	188.594.000
2023	88.951.000
2024	48.652.000
2025*	787.448.000
Total	3.147.979.000

Kilde: EC Statistics on Cartel cases udgivet 24. juli 2025.

Kommissionsafgørelser – Karteller

1. november 2024 – 1. november 2025				
Produkt	Antal virksomheder	Virksomheder der opnåede straflempelse*	Periode	Bøde
End-of-life vehicle recycling (AT.40669)	15	4	15 år	€ 458 mio.
Food delivery services (AT.40795)	2	0	4 år	€ 329 mio.
SNBB (AT.40636)	1**	0	12 år	€ 489.000

*Efter leniency.

**Der var i alt 7 karteldeltagere, idet 6 heraf indgik forlig og blev idømt bøde på €13,4 mio. i 2023.

AT.40669 – *End-of-life vehicle recycling*

Sagen kort

- Sagen omhandlede 16 store bilproducenter samt den europæiske bilsammenslutnings ("ACEA") adfærd i relation til behandling af udtjente biler.
- Kommissionens undersøgelse af, om der forelå konkurrencebegrænsende aftaler og samordnet praksis, blev igangsat på baggrund af en ansøgning fra Mercedes-Benz i september 2019 under *leniency*-programmet.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at de 16 bilproducenter og ACEA i perioden 2002-2017 deltog i et kartel vedrørende udtjente biler. Virksomhederne samarbejdede om:
 - 1) at undlade at betale autoophuggere for behandling af udtjente biler, og deling af kommercielt følsomme oplysninger om bilproducenternes individuelle aftaler med autoophuggere, og
 - 2) at undlade at reklamere for, hvor meget af en udtjent bil, der kan genbruges, og hvor meget genbrugsmateriale der bruges i nye biler for at mindske presset på bilproducenterne for at gå videre end lovkravene for genbrug.
- Alle virksomheder indrømmede deres involvering i kartellet. I alt idømte Kommissionen bøder på **€ 458 mio.** og lagde ved udmålingen vægt på blandt andet overtrædelsens omfang, grovhed, geografiske udstrækning og varighed.
- ACEA blev idømt en bøde på **€ 500.000** for at facilitere møder og kontakt mellem bilproducenterne. Mercedes Benz fik bødefritagelse for at have afsløret kartellet, mens Stellantis (herunder Opel), Mitsubishi og Ford fik bødenedsættelser for deres samarbejde under *leniency*-programmet.

Sagens betydning

- Afgørelsen bekræfter tidligere praksis om, at horisontale aftaler om indkøbs- og reklameadfærd samt deling af konkurrencefølsomme oplysninger kan udgøre et kartel.

AT.40795 – *Food delivery service*

Sagen kort

- Delivery Hero og Glovo er to af de største madudbringningsvirksomheder i Europa. I juli 2018 erhvervede Delivery Hero en ikke-kontrollerende minoritetskapitalpost i Glovo og øgede gradvist sin ejerandel gennem yderligere investeringer.
- I 2022 og 2023 gennemførte Kommissionen uanmeldte inspektioner hos Delivery Hero og Glovo som led i en *ex officio* undersøgelse af mulig konkurrencebegrænsende adfærd i madudbringningssektoren.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at Delivery Heros minoritetsandel i Glovo muliggjorde konkurrencebegrænsende kontakt mellem virksomhederne. Dette gav Delivery Hero adgang til følsomme oplysninger og indflydelse på Glovos strategiske beslutninger.
- I perioden juli 2018 – juli 2022 erstattede parterne konkurrencen mellem de to virksomheder med koordineret adfærd, særligt gennem:
 - 1) en omfattende *no poach*-aftale om at undlade aktivt at rekruttere hinandens medarbejdere,
 - 2) udveksling af konkurrencefølsomme oplysninger, samt
 - 3) opdeling af nationale markeder for online madudbringning i EØS-området.
- Kommissionen fandt, at de tre forhold udgjorde én samlet og vedvarende overtrædelse af TEUF art. 101, og idømte parterne en bøde på **€ 329 mio.** under hensyn til kartellets kompleksitet, geografiske omfang og varighed. Bøden blev reduceret med 10 % efter forligsproceduren, da begge virksomheder anerkendte deres deltagelse i kartellet.

Sagens betydning

- Det er første gang, at Kommissionen griber ind over for en *no poach*-aftale, hvilket illustrerer det øgede regulatoriske fokus på denne type overtrædelse. Samtidigt er det også første gang, at Kommissionen sanktionerer konkurrencebegrænsende brug af en minoritetsandel i en konkurrerende virksomhed.

Stigende fokus på no poach-aftaler

No poach-aftaler er i stigende grad i fokus hos europæiske konkurrencemyndigheder – også i Danmark.

I 2024 udgav KFST i samarbejde med konkurrencemyndighederne i Finland, Island, Norge og Sverige rapporten "*Competition and Labour Markets*", der blandt andet konkluderer, at no poach-aftaler kan udgøre alvorlige konkurrencebegrænsende aftaler.

AT.40636 – *SNBB*

Sagen kort

- Alchem International Pvt. Ltd. Og dets datterselskab Alchem International Ltd. ('Alchem') er en producent af N-Butylbromide Scopolamine/Hyoscine ('SNBB'), som er en vigtig ingrediens i produktionen af det abdominalt antispasmodiske lægemiddel Buscopan og generiske versioner af dette lægemiddel.
- I oktober 2023 pålagde Kommissionen seks virksomheder bøder på €13,4 mio. for deltagelse i et kartel vedrørende SNBB. Alchem valgte ikke at indgå forlig, og undersøgelsen mod virksomheden fortsatte derfor efter den normale kartelprocedure.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at Alchem koordinerede og aftalte med sine konkurrenter, de øvrige karteldeltagere, at fastsætte minimumsprisen for SNBB over for distributører og generika-producenter samt at fordele kvoter. Dertil udvekslede Alchem kommercielt følsomme oplysninger.
- Der var ifølge Kommissionen tale om en enkelt og vedvarende overtrædelse i EØS-området, som strakte sig i perioden fra 1. november 2005 til 12. februar 2018, altså mere end 12 år.
- Kommissionen pålagde Alchem en bøde på **€ 489.000** under hensyntagen til værdien af SNBB's salg i forbindelse med overtrædelsen, overtrædelsens art og dens mangefacetterede karakter, geografiske omfang og varighed.

Sagens betydning

- Dette er første gang, at Kommissionen har pålagt bøde i en sag om et kartel i lægemiddelsektoren samt i forbindelse til aktivt lægemiddelstof.

SSA-obligationer

T-386/21 – *Crédit agricole and Crédit agricole Corporate and Investment Bank v Commission*
T-406/21 – *UBS Group and Credit Suisse Securities (Europe) v Commission*

Sagerne kort

- Kommissionen fandt i 2021, at Deutsche Bank, Bank of America, Crédit agricole og Credit Suisse (nu UBS Group) havde indgået en aftale på det sekundære marked for 'suprasovereign, sovereign and agency'-obligationer ("**SSA-obligationer**") denomineret i USD.
- Denne aftale indebar, at de ansatte 'traders' hos de nævnte banker udvekslede handels- og prisstrategier samt yderlige kommercielt følsomt materiale. Udvekslingen af disse oplysninger skete gennem chatrum eller telefonsamtaler i en periode fra 2010 til 2015.
- Kommissionen anså det for én samlet og vedvarende overtrædelse i hele EØS med formålet begrænse eller forvrænge konkurrencen i sektoren for SSA-obligationer, hvorfor Kommissionen traf beslutninger, hvorefter Bank of America skulle betale en bøde på **€ 12,6 mio.**, UBS Group skulle betale en bøde på **€ 11,9 mio.**, og Crédit agricole skulle betale en bøde på **€ 4 mio.** Deutsche Bank undgik en bøde som følge af 'leniency'-regimet.
- Både UBS Group og Crédit agricole anlagde sag om annullation af Kommissionens beslutninger mod dem, da de mente, at Kommissionen 1) havde foretaget en fejlagtig vurdering af deres deltagelse og 2) havde fejlberegnet bødens udmåling.

Rettens afgørelser

- Retten fastholdt i store træk Kommissionens afgørelser blandt andet som følge af, at Retten fandt det bevist, at der forelå en konkurrencebegrænsende adfærd ud fra en fælles overordnet plan med konkurrencestridende formål. Dermed gav Retten Kommissionen medhold i, at der forelå en konkurrencebegrænsende adfærd mellem bankerne.
- Der var i sagen anvendt en særlig metode til udmålingen af bøderne, der blandt andet var baseret på en estimeret værdi af SSA-obligationerne på købs- og salgstidspunktet. Retten blåstemplede denne beregningsmetode, som Kommissionen anvendte i sagen.

Sagernes betydning

- Sagens præjudikatværdi må anses for værende begrænset grundet de særlige omstændigheder i sagen.

Sagen kort

- I 2013 fandt Kommissionen, at adskillige banker havde deltaget i et kartel på markedet for Euribor og/eller EONIA. Flere af bankerne indgik i en forligsprocedure med Kommissionen, men HSBC deltog ikke.
- I december 2016 vedtog Kommissionen en beslutning, hvorefter HSBC blev pålagt en bøde på **€ 33,6 mio.** HSBC lagde i februar 2017 sag an mod Kommissionen med principal påstand om annullation af Kommissionens afgørelse samt en subsidær påstand om nedsættelse af bøden.
- I september 2019 opretholdt Retten store dele af Kommissionens 2016-beslutning, herunder også at HSBC havde overtrådt gældende konkurrenceregulering. Dog fandt Retten, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde begrundet grundlaget for bøden, hvorfor Kommissionens afgørelse var mangelfuld. Både HSBC og Kommissionen appellerede denne afgørelse.
- I juni 2021 vedtog Kommissionen en ny beslutning, der skulle afhjælpe manglerne i 2016-beslutning. I den nye 2021-beslutning blev bøden nedsat til **€ 31,7 mio.** Denne nye beslutning medførte også, at Kommissionen trak sin appel af 2019-dommen. HSBC lagde sag an mod Kommissionens 2021-beslutning, hvor der igen blev nedlagt principal påstand om annullation af Kommissionens afgørelse samt en subsidær påstand om nedsættelse af bøden.
- I januar 2023 blev HSBC's søgsmål fra 2017 afvist af Domstolen i sag C-883/19.

Retten's afgørelse

- Retten afviste HSBC's søgsmål i dets helhed og opretholdt dermed Kommissionens 2021-beslutning.
- HSBC gjorde blandt andet gældende, at Kommissionen havde pålagt HSBC bøden efter den fastsatte frist herfor. Retten afviste dette anbringende, da Kommissionens appel af 2019-dommen havde opsættende virkning. Den omstændighed, at Kommissionen vedtog en afgørelse for at efterkomme en dom afsagt af Retten kunne ikke som sådan fortolkes som en endelig og formel accept fra Kommissionens side af den pågældende dom afsagt af Retten med den følge, at forældelsesfristen ikke længere var suspenderet fra det pågældende tidspunkt.

Sagens betydning

- Sagen giver afklaring om opsættende virkning af en verserende appel på den forældelsesfrist, der skal overholdes ved fastsættelse af en bøde.

T-441/21, T-449/21, T-453/21, T-455/21, T-456/21 & T-462/21– *UBS Group & UBS v Commission*

Sagen kort

- Sagen omhandler europæiske statsobligationer, hvor børshandlere fra 7 banker (UBS, Natixis, UniCredit, Nomura, Bank of America, Portigon og NatWest) deltog i over 380 drøftelser via chatrum, telefon og beskeder i perioden 2007–2012. Bankerne udvekslede følsomme oplysninger om priser, mængder og handelspositioner, hvilket muliggjorde koordinering og konkurrencebegrænsende adfærd.
- Kommissionen vurderede, at der var tale om én samlet og vedvarende overtrædelse af konkurrencereglerne i EØS, og pålagde Nomura en bøde på **€ 129,6 mio.**, UBS en bøde på **€ 172,4 mio.** og UniCredit en bøde på **€ 69,4 mio.** Kommissionen udstedte ikke bøder til Bank of America eller Natixis, da deres overtrædelser lå uden for forældelsesfristen. Portigons bøde blev annulleret, da selskabet ikke havde nogen nettoomsætning i det seneste regnskabsår. NatWest opnåede fritagelse under *leniency*-programmet.
- 6 af bankerne (UBS, Natixis, UniCredit, Nomura, Bank of America og Portigon) anlagde sag mod Kommissionen og nedlagde blandt andet påstand om, at Kommissionens afgørelse skulle annulleres.

Rettens afgørelse

- Retten bekræftede, at der havde fundet én samlet og vedvarende overtrædelse sted, og at udveksling af følsomme oplysninger på både det primære og sekundære marked for europæiske statsobligationer var særligt skadeligt for konkurrencen.
- Retten nedsatte Nomuras bøde til **€ 25,6 mio.**, fordi Kommissionen havde begået en fejl i beregningen af en del af bøden ved at afvise at anvende de præcise data, som Nomura havde fremlagt. Retten opretholdt UBS' bøde og nedsatte UniCredit's bøde til **€65 mio.**

Sagens betydning

- Sagen bekræfter og præciserer, at udveksling af følsomme oplysninger mellem konkurrenter gennem uformelle kanaler som chatrum, kan udgøre samordnet praksis i strid med TEUF art. 101. Grundet sagens specifikke omstændigheder må sagens præjudikatværdi anses for værende begrænset.
- Parterne (undtagen Bank of America) har appelleret Rettens afgørelse til Domstolen i sagerne C-376/25 P, C-370/25 P, C-379/25 P, C-374/25 P og C-384/25 P.

T-84/22 – *UBS Group v Commission*

Sagen kort

- Sagen omhandlede Kommissionens afgørelse fra december 2021, hvor Kommissionen fandt, at 5 banker (Credit Suisse, Barclays, HSBC, RBS og UBS) udvekslede følsomme oplysninger og handelsstrategier i en privat og multilateral online chatgruppe kaldet "*Sterling Lads*" og derved reducerede usikkerheden på markedet for valutahandel (FOREX) med G10-valutaer og forvred den frie konkurrence.
- Kommissionen pålagde fire af bankerne (Barclays, HSBC, RBS og UBS) en samlet bøde på **€ 261 mio.**, da de samarbejdede med Kommissionen. UBS fik betinget immunitet som belønning for at have afsløret kartellets eksistens. Credit Suisse samarbejdede derimod ikke med Kommissionen under undersøgelsen og fik derfor ingen bøderabat. Kommissionen pålagde derfor en særskilt bøde på **€ 83,2 mio.** til Credit Suisse.
- UBS Group AG (efterfølger til Credit Suisse Group AG), UBS AG (efterfølger til Credit Suisse AG) og Credit Suisse Securities (Europe) Ltd mente, at de var blevet negativt berørt af Kommissionens afgørelse og anlagde sag ved Retten. De anmodede primært om, at afgørelsen blev annulleret, og subsidiært om en nedsættelse af bøden.

Retten's afgørelse

- Retten fandt blandt andet at Kommissionen med rette karakteriserede Credit Suisse's udveksling af følsomme oplysninger i chatgruppen som en adfærd med konkurrencebegrænsende formål i strid med TEUF art. 101.
- Retten forkastede alle anbringender om, at Credit Suisse ikke havde deltaget i overtrædelsen, men fandt dog fejl i Kommissionens metode til beregning af bøden. Bøden blev derfor nedsat til **€ 28,9 mio.**

Sagens betydning

- Sagen bekræfter og præciserer, at udveksling af følsomme oplysninger mellem konkurrenter gennem uformelle kanaler som chatrum, kan udgøre samordnet praksis i strid med TEUF art. 101. Grundet sagens specifikke omstændigheder må sagens præjudikatværdi anses for værende begrænset.

Art. 101 – Generelt

AT.40642 – *Pierre Cardin*

Sagen kort

- Pierre Cardin er et velkendt modebrand, der licenserer sit varemærke til tredjeparter, så disse kan fremstille og distribuere mærketøj.
- Ahlers er den største licenstagere, der har licens til at fremstille og distribuere tøj med Pierre Cardin-mærket i visse EØS-lande. Ahlers og Pierre Cardin var mistænkte for at indgå konkurrencebegrænsende aftaler og herved sikre, at Ahlers kunne beskytte sin absolutte territoriale tilstedeværelse i de lande, der var dækket af deres licensaftaler.
- I januar 2022 åbnede Kommissionen procedurer for at undersøge aftaler indgået mellem parterne med mulige konkurrencebegrænsende effekter.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at Pierre Cardin og Ahlers mellem 2008-2021 havde indgået konkurrencebegrænsende aftaler og havde deltaget i samordnede praksisser for at beskytte Ahlers mod konkurrence i de EØS-lande, hvor virksomheden havde en Pierre Cardin-licens, hvilket var i strid med TEUF art. 101.
- De specifikke konkurrencebegrænsende restriktioner var rettet mod at garantere Ahlers' territoriale beskyttelse i de lande, der var dækket af licensaftalen, ved at forhindre andre licenstagere og deres kunder i at sælge Pierre Cardin-mærket tøj – både online og offline – uden for deres licenserede områder og/eller til lavprisforhandlere, såsom discountbutikker, der tilbød tøjet til forbrugere til lavere priser.
- Kommissionen pålagde Pierre Cardin og Ahlers Group bøder for et samlet beløb på **€ 5.7 mio.**

Sagens betydning

- Sagen illustrerer Kommissionens initiativ til at tackle begrænsninger af parallelhandel, der opstår gennem licensordninger, og understreger, at Kommissionen betragter territoriale begrænsninger, der sigter mod at opdele EU's indre marked, som alvorlige overtrædelser.

Vertikale prisbindinger i modebranchen

AT.40840 – Gucci
AT.40880 – Chloé
AT.40881 – Loewe

Sagerne kort

- Kommissionen gennemførte kontrolundersøgelser hos de tre modehuse Gucci (Italien), Chloé (Frankrig) og Loewe (Spanien) i april 2023 som led i en *ex officio*-undersøgelse af mulige konkurrencebegrænsninger i modebranchen.

Kommissionens afgørelser

- Kommissionens undersøgelser viste, at de tre modehuse – uafhængigt af hinanden – havde fastsat lignende prisbindinger ved at begrænse både deres online- og fysiske forhandlere i at fastsætte egne detailpriser for blandt andet beklædning, lædervarer, sko og mode-accessories i hele EØS-området.
- Navnlig var forhandlerne blevet pålagt ikke at afvige fra: **(i)** de anbefalede detailpriser, **(ii)** de maksimale rabatprocenter (og i visse tilfælde gjaldt et egentligt forbud mod at tilbyde rabatter), samt **(iii)** de specifikke salgsperioder. Derudover indførte Gucci begrænsninger for onlinesalget af en bestemt produktserie ved at anmode sine detailhandlere om at stoppe med at sælge produktet online.
- For at sikre overholdelse af prispolitikkerne overvågede de tre modevirksomheder detailhandlernes priser og fulgte op på detailhandlere, der afveg fra disse. Dette fratog detailhandlerne deres uafhængighed med hensyn til prisfastsættelse og mindskede konkurrencen mellem dem. Samtidig søgte Gucci, Chloé og Loewe at beskytte deres eget salg mod konkurrence fra detailhandlerne.
- Kommissionen fandt, at der i alle tre sager var tale om en samlet og vedvarende overtrædelse af TEUF art. 101 og fastsatte samlede bøder på over **€ 157 mio** med hensyn til overtrædelsernes alvor, varighed, geografiske omfang og produkternes salgsværdi i EØS, og reduktion som følge af virksomhedernes samarbejde med Kommissionen.

Sagernes betydning

- Kommissionens afgørelser bekræfter tidligere praksis om, at vertikale begrænsninger, herunder prisbindinger, udgør en ulovlig konkurrencebegrænsning.

AT.40966 – *Synthetic Turf*

Sagen kort

- Som led i sin undersøgelse af kunstgræssektoren sendte Kommissionen i juni 2023 en standardmæssig anmodning om oplysninger ("**RFI**") til Eurofield. Ved en vurdering af Eurofields svar og sammenligning med dokumenter indsamlet under kontrolundersøgelser, havde Kommissionen indikationer på, at svaret var ufuldstændigt.
- I oktober 2023 sendte Kommissionen en efterfølgende RFI til Eurofield, denne gang i pligtmæssig form ved beslutning i henhold til art. 18(3) i Forordning 1/2003. Kommissionen fandt igen, at Eurofields svar var ufuldstændigt.
- I november 2024 informerede Kommissionen Eurofield og dets ultimative moderselskab på tidspunktet, Unanime Sport, om, at den havde indledt en undersøgelse af den formodede proceduremæssige overtrædelse relateret til de ufuldstændige svar.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen vurderede, at Eurofield og Unanime Sport havde handlet som minimum uagtsomt ved at afgive de ufuldstændige svar. Kommissionen fremhævede, at parterne havde undladt at bede om præcisering af Kommissionens RFI, selv efter Kommissionen havde påpeget, at det oprindelige svar sandsynligvis var mangelfuldt.
- Som følge af overtrædelsens alvor beregnede Kommissionen indledningsvist bøden som 0,3 % af parternes samlede omsætning. Bøden blev dog nedsat med 30 %, fordi parterne erkendte deres ansvar og samarbejdede med Kommissionen, herunder ved at fremlægge de dokumenter, som Kommissionen havde vurderet manglende.
- Kommissionen pålagde derefter bøde for et samlet beløb på **€ 172.000** til Eurofield og Unanime Sport.

Sagens betydning

- Det er første gang, Kommissionen har gjort brug af sine beføjelser i henhold til art. 23, stk. 1, litra (b), i Forordning 1/2003 til at pålægge en bøde for ufuldstændige svar på en RFI i en konkurrenceretlig undersøgelse. Sagen understreger Kommissionens fortsatte fokus på virksomheders overholdelse af proceduremæssige regler i konkurrencesager.

“

*Information requests are a vital tool to uncover antitrust infringements. [...] **We will not hesitate to pursue similar cases in the future to ensure that our investigations are carried out effectively to the benefit of consumers.***

C-606/23 – *Tallinna Kaubamaja Grupp & KIA Auto*

Sagen kort

- Præjudiciel forelæggelse vedrørende fortolkningen af TEUF art. 101 i forbindelse med en tvist mellem Tallinna Kaubamaja Grupp ("**Tallinna**") og Tallinna's datterselskab KIA Auto på den ene side og konkurrencerådet i Letland på den anden side.
- KIA Auto er et estisk selskab og er den eneste autoriserede importør af biler af mærket KIA i Letland. KIA Auto udvælger og godkender de autoriserede repræsentanter, der markedsfører KIA-bilerne og gennemfører reparationer inden for rammerne af garantien på fabrikantens eller importørens regning.
- Konkurrencerådet i Letland pålagde i august 2014 Tallinna og KIA Auto en bøde på **€ 134.514** som følge af indgåelse af en vertikal aftale, der fastsatte begrænsninger med hensyn til bilgarantien i strid med national konkurrencelovgivning.
- Konkurrencerådet fastslog, at KIA Auto havde aftalt garantibetingelser, som forpligter eller tilskynder bilejerne at gennemføre alt rutinemæssigt vedligeholdelse af bilen hos de udvalgte autoriserede forhandlere samt at anvende originale KIA-reservedele. Hvis bilejerne ikke gjorde dette, ville de ikke fortsætte med at være omfattet af bilgarantien i garantiperioden.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

- Domstolen fastslog, at en national konkurrencemyndighed, der undersøger en potentielt konkurrencebegrænsende aftale, der fastsætter begrænsninger af bilgarantien, ikke behøver at bevise konkrete og reelle konkurrencebegrænsende virkninger. Det er tilstrækkeligt, at myndigheden godtgør, at der foreligger potentielle konkurrencebegrænsende virkninger, forudsat at de er tilstrækkeligt mærkbare.
- Dette medførte, at konkurrencemyndigheden kunne basere sin vurdering på potentielle mærkbare virkninger af aftalen uden at skulle bevise, at disse virkninger reelt havde fundet sted.

Sagens betydning

- Domstolens præjudicielle afgørelse viser, at krav om brug af originale reservedele i forbindelse med garantiudstedelser på biler kan anses som en "formåls-overtrædelse".

C-358/23 – *Beevers Kaas*

Sagen kort

- Beevers Kaas havde siden 1993 en eksklusiv distributionsaftale med Cono om Beemster-ost i Belgien og Luxembourg. Supermarkeds kæden, Albert Heijn, som havde distributionsrettigheder uden for disse områder, begyndte at sælge i Belgien, hvilket førte til en tvist om krænkelse af Beever Kaas' eksklusive rettigheder ifølge dennes eneforhandleraftale med Cono.
- Til de belgiske domstole argumenterede Albert Heijn, at Beevers Kaas og Cono forsøgte at gennemføre en ulovlig begrænsning af aktivt salg. Appelretten i Antwerpen forelagde på denne baggrund EU-Domstolen spørgsmål om, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at en begrænsning af aktivt salg i et eksklusivt tildelt område lovligt kan pålægges andre distributører under VBER fra 2010.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

- Domstolen fastslog, at aftaler omfattet af VBER art. 4(b)(i) om tildeling af et område eksklusivt til en distributør nødvendigvis er ledsaget af et parallelt pålæg om, at leverandøren skal beskytte den eksklusive distributør mod aktivt salg fra leverandørens andre distributører.
- Domstolen fandt, at Conos aftaler med sine distributører ikke indeholdt et forbud mod aktivt salg ind i Beever Kaas' eksklusive område. Det forhold, at ingen af Conos andre distributører faktisk havde solgt i området, blev ikke anset som tilstrækkeligt bevis for, at der forelå en stiltiende aftale om forbud mod aktivt salg i området.
- I mangel på en udtrykkelig kontraktbestemmelse om forbud mod aktivt salg ind i et eksklusivt tildelt område, forudsætter en aftale herom ifølge Domstolen, at:
 - 1) leverandøren opfordrede de andre distributører til ikke at foretage aktivt salg i det område, der var tildelt den eksklusive distributør,
 - 2) at disse distributører accepterede denne opfordring, og
 - 3) at leverandøren har mulighed for at håndhæve forbuddet i praksis eksempelvis gennem overvågning eller sanktioner.

Sagens betydning

- Domstolen fastlægger for første gang, at gruppefritagelsesforordningen kræver et parallelt forbud mod aktivt salg for at understøtte en eksklusiv distributionsaftale og giver retningslinjer for, hvornår et sådant forbud er gyldigt. Selvom afgørelsen vedrører 2010-forordningen, antages det, at reglerne fra 2022 skal fortolkes tilsvarende, hvilket gør afgørelsen relevant også for nye eksklusive distributionsaftaler.

Dawn raids

T-188/24 – *Michelin v Commission*
T-263/23 – *Symrise v Commission*
T-306/23 – *Red Bull v Commission*

Michelin v Commission

- Compagnie générale des établissements Michelins (**'Michelin'**) fremstiller og sælger bildæk i EØS.
- Kommissionen gennemførte et dawn raid hos Michelin i januar 2024 begrundet i en mistanke om, at Michelin i sin kommunikation til offentligheden søgte at påvirke konkurrenters prispolitik.
- Michelin gjorde blandt andet gældende, at Kommissionen havde en pligt til at fremlægge alle oplysninger, som var i dennes besiddelse, i sin afgørelse, samt at indiciene, som lå til grund for afgørelsen, ikke var tilstrækkeligt tungtvejende.
- Retten fandt, at det var tilstrækkeligt, at Kommissionen havde oplyst, at den var *"i besiddelse af oplysninger"* og *"beviser for den formodede samordning eller visse aspekter deraf"*.
- Retten udtalte videre, at der skal foretages en helhedsvurdering af de indicier, der kan begrunde mistanken om en overtrædelse.
- Retten gav Michelin delvist medhold i sit anbringende om Kommissionens afvejning af indiciene og annullerede derfor delvist Kommissionens afgørelse (for en periode).

Symrise v Commission

- Symrise AG er producent og leverandør af dufte og duftingredienser i EØS.
- Kommissionen dawn raidede i 2023 Symrise på grund af modtagne oplysninger om, at et antal duftproducenter havde delt følsomme oplysninger for at koordinere adfærd og strategier for salg af dufte og duftingredienser.
- Symrise gjorde gældende, at Kommissionen ikke tilstrækkeligt havde oplyst formålet og omfanget af kontrolundersøgelsen, samt ikke havde givet en klar og tydelig begrundelse.
- Retten fandt, at dawn raidet var berettiget, idet Symrise på baggrund af Kommissionens afgørelse herom havde haft mulighed for at gøre sig bekendt med Kommissionens mistankepunkter, og at Kommissionen havde haft en rimelig begrundelse for sin mistanke.

Sagernes betydning

- Rettens afgørelser bidrager til at klarlægge de bevismæssige og proceduremæssige krav for, hvornår der kan gennemføres dawn raids. Der er ganske vide rammer for Kommissionen til at foretage dawn raids, men dog ikke fuldt *carte blanche*.

Red Bull v Commission

- I 2023 gennemførte Kommissionen dawn raids hos energidrikproducenten Red Bull i flere EU-lande med begrundelsen, at der var mistanke om adfærd i strid med henholdsvis TEUF art. 101 og 102.
- Red Bull argumenterede blandt andet for, at dawn raidet ikke var tilstrækkeligt begrundet, da det alene var baseret på efterretninger konkurrenten, Monster Energy.
- Retten fandt, at dawn raidet var tilstrækkeligt begrundet, og fremhævede, at Kommissionen var i besiddelse af en 80 siders klage, e-mails og telefonreferater samt yderligere beviser.
- Retten fastslog, at klagen beskrev relevante markeder, Red Bulls markedsposition og den påståede adfærd. Kommissionen havde taget skridt til at verificere oplysningerne blandt andet ved at indhente information fra klageren. Kommissionen var på dette tidspunkt ikke forpligtet til at kontakte andre aktører.

Art. 102 – Misbrug

AT.40684 – Facebook Marketplace

Sagen kort

- I juni 2021 åbnede Kommissionen en formel undersøgelse af Facebook for at vurdere, hvorvidt platformen overtrådte konkurrence-reglerne ved at bruge reklamedata fra annoncører til at konkurrere med annoncørerne på markedet for online-rubrikannoncer.
- Kommissionen ønskede også at fastslå, hvorvidt Facebook gjorde brug af 'tying' ved at gøre det nødvendigt at være en del af det sociale netværk for at få adgang til annonceringsmuligheder på Facebook Marketplace.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen vedtog en beslutning, hvorefter Meta blev pålagt en bøde på **€ 797,72 mio.** for misbrug af dominerende stilling på EØS-markedet for personlige sociale netværk samt nationale markeder for online-reklame på sociale medier. Adfærden blev fundet at være i strid med TEUF art. 102, da:
 - Meta koblete sin online rubrikannonceservice Facebook Marketplace til sit personlige sociale netværk Facebook. Dette betød, at alle Facebook-brugere automatisk har adgang til og regelmæssigt bliver eksponeret for Facebook Marketplace (uanset om de ønsker det eller ej). Kommissionen fandt, at konkurrenter derved kunne blive afskærmet, da koblingen giver Facebook Marketplace en betydelig distributionsfordel, som konkurrenter ikke kan matche.
 - Meta ensidigt kunne pålægge urimelige handelsbetingelser for andre udbydere af online rubrikannoncer, der annoncerer på Metas platforme, især på de meget populære sociale netværk Facebook og Instagram. Herved kunne Meta bruge annoncerelateret data genereret af andre annoncører til fordel for Facebook Marketplace.
- Meta har efterfølgende appelleret afgørelsen til Retten sagen T-66/25. Derudover har selskabet lanceret tiltaget Facebook Marketplace Partner Program, der skal gøre det muligt for tredjemand at blive en fast annonceringspartner på Marketplace-platformen.

Sagens betydning

- Sagen understreger den komplementære natur af DMA, idet sagens omdrejningspunkter, navnlig selvbegunstigelse, brug af data og kobling afspejles i DMA. Margrethe Vestager udtalte om sagen:
 - *"If Article 102 had a child, it would be the Digital Markets Act. The DMA incorporates many of the lessons learned from Article 102 enforcement."*

AT.40728 – *Corning*

Sagen kort

Den amerikanske glasproducent, Corning, producerer blandt andet Alkali-AS glas (markedsført under mærket 'Gorilla Glass'). Glasset anvendes som cover til skærme af bærbare elektroniske enheder såsom mobiltelefoner, tablets og smartwatches.

Corning sælger deres 'Gorilla Glas' til både producenter af de elektroniske enheder ("**OEM'er**") og virksomheder, der forarbejder råglas ("**Finishers**"). Cornings salgsaftaler indeholdt blandt andet følgende vilkår:

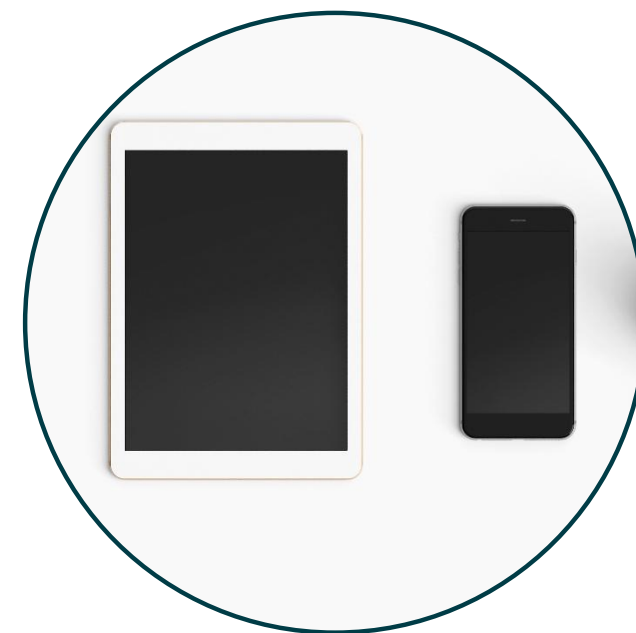
- forpligtelse for OEM'er og Finishers til at dække hele eller næsten hele deres behov fra Corning,
- Eksklusivitetsrabatter, og
- en forpligtelse til at informere Corning om konkurrerende tilbud, hvis accept var betinget af, at Corning ikke kunne matche prisen på tilbuddet.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionens undersøgelse viste indledningsvist, at Corning havde misbrugt sin dominerende stilling i strid med TEUF art. 102 ved at indgå de pågældende eksklusivaftaler.
- For at imødekomme Kommissionens betænkeligheder afgav Corning en række tilsagn, som Kommissionen godkendte. Tilsagnene indbefattede blandt andet:
 - en begrænsning af købsforpligtelser til maks. 50 %,
 - et frafald af kravet om at informere om konkurrence tilbud, og
 - begrænsninger i Cornings patenthåndhævelse.

Sagens betydning

- Sagen er interessant, fordi tilsagnene ikke omfatter Cornings aftaler med Apple. Dette skyldes ikke, at disse aftaler er undtaget fra konkurrencereglerne, men at Kommissionen vurderede, at de Alkali-AS produkter, som Corning har udviklet til Apple, ikke indgår i det relevante produktmarked, da de har en særlig sammensætning og udelukkende anvendes af Apple.

AT.40652 – *Apple App Store Practices (e-books/audiobooks)*

Sagen kort

- Kommissionen indledte i juni 2020 flere undersøgelser mod Apples adfærd på deres App Store. Undersøgelserne var rettet mod Apples adfærd vedrørende streaming af musik og e- og lydbøger på deres App Store.
- Undersøgelsen var foranlediget af klager fra særligt Spotify, der var konkurrent til Apple på markedet for streaming af musik. Efterfølgende indgav en konkurrent på e- og lydbogsmarkedet ligeledes en klage over Apples adfærd på dette markedet.
- Klagerne fremhævede blandt andet, at adgang til at udbyde deres applikationer på App Store var betinget af anvendelsen af Apples eget betalingssystem gennem applikationer, samt at klagerne ikke kunne informere brugerne om, at betaling kunne ske gennem andre systemer, f.eks. klagernes egne hjemmesider.
- I slutningen af 2024 meddelte Kommissionen, at **undersøgelsen af adfærden på e- og lydbogsmarkedet blev afsluttet uden nærmere angivelse af årsagen herved**. Derimod vedtog Kommissionen en afgørelse, hvori Apple blev pålagt en bøde **på € 1,8 mia.** for selskabets adfærd på markedet for streaming af musik, hvor Apple selv tilbyder applikationen Apple Music.

Hvad kan udledes af udfaldet af de to sager?

- Bøden var en sanktion mod Apples adfærd ved brug af selskabets dominerende stilling på markedet for selve distributionen af applikationer til streaming af musik til slutbrugere på iPhone og iPad.
- Det må antages, at Apple ligeledes har haft en dominerende stilling på markedet for distribution af applikationer til e- og lydbøger (Apple Books ligger på iPhones og iPads), men dog næppe en helt så stærk stilling, som på markedet for applikationer til streaming af musik.
- Man kunne spekulere i, om Kommissionen har foretaget et strategisk valg om at prioritere sagen om streaming af musik: Hvis ikke sagen om e- og lydbøger var stærk nok, kunne Kommissionen risikere at tabe sagen og dermed skade sin sag om streaming af musik.

AT.40670 – *Adtech and Data-related practices*

Sagen kort

- Sagen omhandlede Google og deres aktiviteter i online-reklamebranchen ('adtech'), hvor Google solgte reklamer samtidig med, at de fungerede som mellemmand mellem annoncører og udgivere.
- 'Adtech'-markedet fungerer således, at udgivere sælger reklameplads via annonce-servere, mens annoncører byder gennem forskellige platforme – alt imens reklamebørser afholder auktioner. Google kontrollerer alle tre led gennem henholdsvis DFP til udgivere, AdX som reklamebørs og Google Ads/DV360 som platform til annoncører.
- Kommissionen undersøgte, hvorvidt Google havde misbrugt sin dominerende stilling ved at favorisere sin egen reklamebørs (AdX) i forhold til sine konkurrenters, blandt andet ved at give AdX insiderinformation og andre fordele i budprocesser samt at styre sine egne værktøjer til primært at byde på AdX.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen traf den 5. september 2025 afgørelse og fandt, at Google havde overtrådt TEUF art. 102 ved at misbruge sin dominerende stilling på to markeder:
 - 1) Markedet for annonce-servere til udgivere med dens tjeneste DFP, og
 - 2) Markedet for programmatisk annoncekøb for annoncører med dens tjenester Google Ads/DV360.
- Det blev fastslået, at Google favoriserede sin egen reklamebørs AdX ved at give den adgang til konkurrenters bud og ved at styre de førnævnte annonceværktøjer til primært at bruge AdX, hvilket var med at udelukke konkurrerende reklamebørser og styrke Googles dominans på markedet.
- Kommissionen pålagde Google at bringe den konkurrenceforvridende adfærd til ophør og idømte Google en bøde på **€ 2,95 mia.** Google blev ligeledes pålagt at informere Kommissionen om, hvilke tiltag den ville implementere for at bringe den konkurrencebegrænsende adfærd til ophør. Kommissionen tilføjede, at såfremt Google ikke lykkedes med dette, ville det kunne blive nødvendigt at pålægge omfattende retsmidler, herunder strukturelle tiltag såsom frasalg.

Sagens betydning

- Afgørelsen markerer et skifte i Kommissionens tilgang til konkurrencereglerne for digitale markeder, idet Kommissionen for første gang tydeligt **indikerer, at strukturelle tiltag såsom frasalg kan være nødvendige**, da det muligvis ikke vil være tilstrækkeligt alene at foretage en adfærdsændring. Der sendes derfor et klart signal til 'adtech'-branchen om, at selvfavorisering og interessekonflikter ikke accepteres.

AdTech industry

Google

DFP

AdX

Google Ads
DV 360

Sell-side conduct

DFP

Ad exchange

AdX

Ad exchange

DFP favours AdX over rival Ad exchanges by e.g., informing it in advance of the best bid from competitors

Buy-side conduct

Google Ads

DV 360

Google Ads and DV 360 favour AdX over rival Ad exchanges by e.g., mainly placing bids on AdX

AT.40721 og AT.40873 – *Microsoft Teams I og II*

Sagen kort

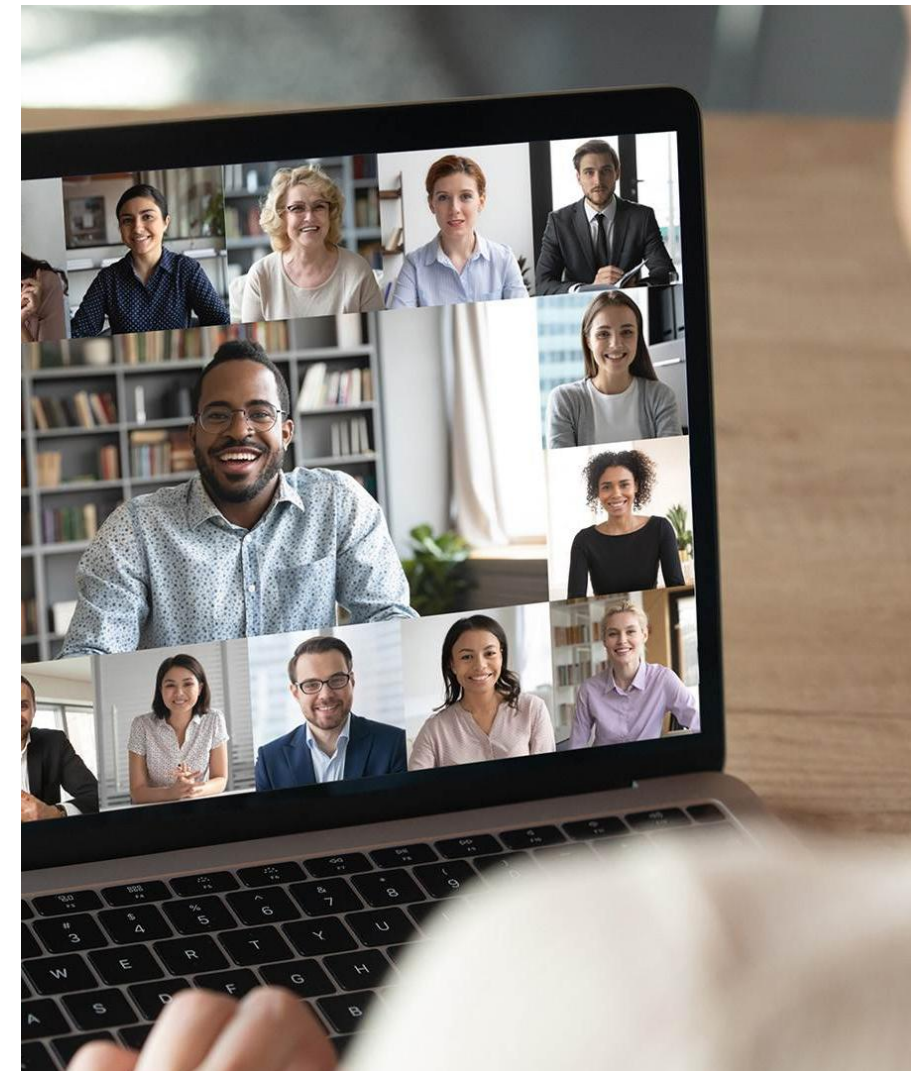
- Microsoft er som global teknologivirksomhed førende på markederne for flere typer af produktivtetsprogrammer til erhvervsmæssigt brug, hvor tjenesterne tilbydes i programpakker, herunder Word, Excel, PowerPoint og Outlook, der nu alle udbydes som 'Software-as-a-Service' ("SaaS").
- Siden 2019 har Microsofts kunder ikke kunnet erhverve programpakker uden Microsoft Teams.
- I 2023 indledte Kommissionen en undersøgelse af denne adfærd.

Kommissionens opfattelse

- Kommissionens undersøgelse viste indledningsvist, at Microsoft havde misbrugt sin dominerende stilling på det globale marked for SaaS-applikationer til professionelt brug. Misbruget bestod i at koble salget af Microsoft Teams med andre Microsoft-produkter gennem integration i programpakkerne samt at begrænse integration af og interoperabilitet med tredjepartsprodukter.
- En række tilsagn er blevet endeligt vedtaget i en syv-årig periode med henblik på at afhjælpe Kommissionens betænkeligheder, herunder blandt andet:
 - alternative udgaver af programpakkerne uden Teams med en forholdsmæssig prisreduktion,
 - etablering af muligheden for eksisterende kunder til at skifte til programpakker uden Teams, og
 - etablering af tredjemands adgang til at udvikle interoperable og integrerede sammenkoblinger med Microsofts centrale produktivtetsprogrammer (dette tilsagn blev dog vedtaget for en periode på 10 år).

Sagens betydning

- Endnu et eksempel på Kommissionens bevågenhed på 'big tech', men ellers en klassisk 'tying'-sag.

T-142/23 – *Swenters v Commission*

Sagen kort

- Ivo Swenters, som var søn af en belgisk grusudvinder, indgav en klage til Kommissionen over påståede konkurrencebegrænsende aftaler og misbrug af dominerende stilling i sand- og grusindustrien. Dette skulle ligeledes have medført en negativ indflydelse på værdien af familiens aktier i virksomheden LBU, som blev solgt i 1995.
- Swenters påstod, at en større række virksomheder, herunder bl.a. SCR-Sibelco NV, havde overtrådt TEUF art 101 og 102, hvortil han fremlagde dokumentation for forbindelser og aftaler mellem aktørerne.
- Kommissionen afviste i januar 2023 Swenters' klage med henvisning til, at sagen ikke havde tilstrækkelig EU-interesse og primært vedrørte Belgien, selvom der var aktører i flere medlemsstater.
- Swenters indbragte derefter sagen for Retten med anbringender om Kommissionens tilsidesættelse af sin undersøgelses- og begrundelsespligt samt en fejlagtig vurdering af Unionens interesser.

Retten afgørelse

- Retten fastslog, at Kommissionen har et bredt skøn, når det handler om vurderingen af, om en klage skal behandles. Retten fandt intet grundlag for at tilsidesætte Kommissionens vurdering og prioritering.
- Ligeledes afviste Retten Swenters' påstand om, at Kommissionen skulle have tilsidesat sin begrundelses- og undersøgelsespligt. Den fastslog, at Kommissionen havde givet en klar og forståelig begrundelse med særlig henvisning til sagens nationale karakter.
- Hertil vurderede Retten ligeledes, at Kommissionen ingen retlig fejl havde begået i sin behandling af klagen, da der ingen krav er til en fuld undersøgelse, når Kommissionen har vurderet, at en sag ikke opfylder kriterierne for prioritering.
- Sagen er appelleret til Domstolen under sag C-361/25 P, hvor der endnu ikke er truffet afgørelse.

Sagens betydning

- Sagen bekræfter, at Kommissionen har et bredt skøn ved vurdering af, om en klage skal behandles, og viser samtidig, at Kommissionen kan afvise sager på baggrund af den primære nationale rækkevidde, selvom sagen involverer flere virksomheder i flere medlemsstater.

C-577/23 – *Commission v Estonia (Directive ECN+)*

Sagen kort

- ECN+-direktivet skulle have været implementeret i national lovgivning senest den 4. februar 2021. Estland overholdt imidlertid ikke denne frist.
- Fristovertrædelsen skyldtes, at ECN+-direktivet foreskrev betydelige ændringer i den estiske håndhævelsesprocedure, herunder bl.a. en overgang til administrative bøder, hvilket estisk lov ikke havde anerkendt i næsten 25 år. Direktivet tillod dog også, at bøder kunne pålægges gennem '*misdemeanour procedure*', som allerede var anerkendt i Estland. Dette gav anledning til store politiske uenigheder om fremtidige procedurer ved overtrædelser af konkurrenceloven, navnlig spørgsmålet om hvorvidt der skulle anvendes administrative bødeforlæg eller '*misdemeanour procedurer*'.
- Kommissionen indledte som følge heraf en traktatbrudssag mod Estland i henhold til TEUF art. 258 for manglende implementering af ECN+-direktivet.

Domstolens afgørelse

- I januar 2025 idømte Domstolen Estland en bøde på **€ 400,000** for manglende gennemførelse og pålagde en dagsbøde på **€ 3.000**, indtil overtrædelsen var tilendebragt.
- Domstolen fastslog, at medlemsstater ikke kan retfærdiggøre manglende gennemførelse af et direktiv med henvisning til situationer i deres nationale retssystem.
- Domstolen vurderede dog, at Estlands eksisterende konkurrencelovgivning delvist opfyldte direktivets krav, hvorfor den reducerede bøden i forhold til Kommissionens oprindelige afgørelse.

Sagens betydning

- Sagen viser, at – uanset tidligere harmonisering af de materielle konkurrenceregler – kan harmonisering af procedureregler stadig være en særdeles udfordrende opgave. Dette understreges yderligere af, at kun fem medlemsstater gennemførte ECN+-direktivet rettidigt.

C-511/23 – *Carronte & Tourist*

Sagen kort

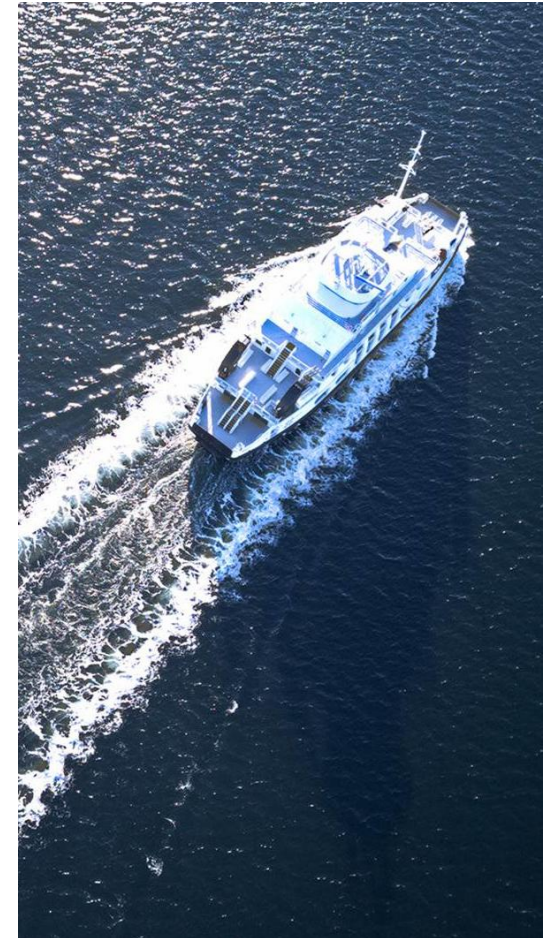
- Sagen angik en præjudiciel forelæggelse vedrørende fortolkningen af TEUF art. 102 som følge af en tvist mellem Carronte & Tourist SpA ("**C&T**"), der leverer færgetransporttjenester, og den italienske konkurrencemyndighed.
- I 2018 modtog den italienske konkurrencemyndighed en anmeldelse over uforholdsmæssigt høje priser på C&T's tjenester. I 2020 indledte konkurrencemyndigheden en undersøgelse og sendte en klagepunktsmeddelelse. I 2022 konkluderede konkurrencemyndigheden, at C&T havde misbrugt sin dominerende stilling og pålagde en bøde på **€ 3,7 mio.**
- C&T indbragte sagen for appeldomstolen i Italien, idet de mente, at konkurrencemyndigheden havde overskredet en 90-dages frist for at sende klagepunktsmeddelelsen.
- Appeldomstolen forelagde sagen for Domstolen for at få afklaret, om TEUF art. 102 var til hinder for den italienske regel, som foreskrev, at konkurrencemyndigheden skulle indlede en sag inden for 90 dage, og at overskridelse af fristen medførte annullation og fortabelse af beføjelser.

EU-Domstolens præjudicielle afgørelse

- Domstolen konkluderede, at en national procedure, hvorefter der etableres en 90-dages frist for at sende klagepunktsmeddelelse strider mod EU-retten og muligheden for den effektive håndhævelse deraf.
- Domstolen fastslog desuden, at automatisk annullation af afgørelsen og tab af beføjelse til at indlede ny procedure ved fristoverskridelse er uforeneligt med direktiv 2019/1 (ECN+) og TEUF art. 102.

Sagens betydning

- Sagen fastslår, at medlemsstaterne har ret til at fastsætte nationale processuelle regler for konstatering af overtrædelser, men at disse regler ikke må hindre den effektive håndhævelse af EU-retten.

C-233/23 – *Alphabet and Others*

Sagen kort

- I 2015 lancerede Google Android Auto, som er en platform til biler, der giver adgang til Android-apps, såsom Google Maps, gennem bilens indbyggede skærm. Enel X Italia Srl ("**Enel X**") anmodede i 2018 Google om at gøre deres app til elbils-opladning kompatibel med Android Auto. Google vurderede, at det ville kræve uforholdsmæssigt mange ressourcer at udvikle en '*template*' til opladnings-apps og afslog anmodningen.
- Enel X klagede til den italienske konkurrencemyndighed, som fandt, at Google havde misbrugt sin dominerende stilling ved at hindre og forsinke udgivelsen af Enel X's app på Android Auto. Google blev pålagt en bøde på **€ 102 mio.** og et påbud om at sikre fuld interoperabilitet for Enel X's app med Android Auto.
- Google anfægtede afgørelsen, men den blev opretholdt af den regionale forvaltningsdomstol i Lazio. Google appellerede afgørelsen til den øverste forvaltningsdomstol, som forelagde en række præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen.

EU-Domstolens præjudicielle afgørelse

- Forvaltningsdomstolen ønskede blandt andet afklaret, om Googles nægtelse af interoperabilitet kunne anses for et misbrug af under '*essential facility*'-doktrinen, som blev fastlagt i *Bronner*-dommen. Doktrinen stiller strenge krav til, hvornår leveringsnægtelse udgør misbrug, når den dominerende virksomhed nægter en anden virksomhed adgang til infrastruktur, som den selv ejer og bruger til sin egen aktivitet. Domstolen indledte med, at doktrinen ikke fandt anvendelse, da Android Auto ikke var udviklet til eller forbeholdt eget brug.
- Domstolen fandt, at selvom Enel X og andre aktører havde været i stand til at operere og vokse på markedet uden adgang til Android Auto, kunne Googles nægtelse stadig have haft negative virkninger på konkurrencen, hvilket kan udgøre et misbrug af dominerende stilling.
- Endelig fastlog Domstolen, at nægtelse af at sikre interoperabilitet med en digital platform kan være objektivt begrundet, såfremt der ikke findes en *template* for den pågældende app-kategori, og oprettelsen ville kompromittere integriteten eller sikkerheden af platformen, eller hvor det af andre tekniske årsager ville være umuligt at sikre interoperabilitet via en *template*. Hvis disse omstændigheder ikke foreligger, skal den dominerende virksomhed udvikle interoperabilitet, men kan kræve rimelig og forholdsmæssig betaling for dette.

Sagens betydning

- Afgørelsen markerer en udvikling, hvor de praktiske betingelser for, hvornår leveringsnægtelse udgør misbrug af dominerende stilling, er blevet lempet for digitale platforme. Denne retsstilling er dog ikke ensbetydende med, at betingelserne også skal lempes inden for de mere klassiske infrastrukturer, som '*essential facility*'-doktrinen oprindeligt er udviklet til.

C-220/24 – *Aeroportul International «Avram Iancu» Cluj*

Sagen kort

- I 2019 fastlog det rumænske konkurrenceråd, at Cluj Lufthavn havde misbrugt sin dominerende stilling i henhold til TEUF art. 102 ved at nægte Romanian Airport Services SA ("**RAS**") adgang til den nødvendige lufthavnsinfrastruktur i perioden fra 2015 til 2017. Cluj Lufthavn pålagdes en bøde på ca. **€ 330.420**.
- Cluj Lufthavn indbragte sagen for appeldomstolen i Rumænien, da den mente, at direktiv 96/67/EF havde forrang frem for TEUF art. 102. Direktivet sigter mod liberalisering af '*ground handling*'-markedet i EU's lufthavne og foreskriver, at medlemsstaterne sikrer leverandører af '*ground handling*'-ydelser fri adgang til markedet. Dette gælder imidlertid kun for lufthavne med over 2 mio. passagerbevægelser årligt. Da Cluj Lufthavn ikke havde nået denne tærskel, var den ikke forpligtet til at give RAS adgang i henhold til direktivet.
- Spørgsmålet var herefter, om anvendelse af direktiv 96/67 udelukkede anvendelsen af konkurrencereglerne, herunder TEUF art. 102. Appeldomstolen søgte dette afklaret ved en præjudiciel forelæggelse for Domstolen.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

- Domstolen understregede i sin afgørelse, at den blotte omstændighed, at der findes sektorspecifikke retsforskrifter, under ingen omstændigheder kan indebære, at den pågældende adfærd ikke er omfattet af traktaternes konkurrenceregler, uanset om de sektorspecifikke retsforskrifter finder anvendelse på denne adfærd eller ej.
- Domstolen understregede derudover, at størstedelen af den adfærd, der udgør ulovlig misbrug i henhold til TEUF art. 102, er lovlig inden for andre retsområder end konkurrenceretten.

Sagens betydning

- Sagen statuerer, at EU's konkurrenceregler finder anvendelse, selv når der eksisterer sektorspecifik lovgivning, og at sådanne regler ikke kan bruges til at sætte de almindelige konkurrenceretsregler ude af kraft.

C-2/24 P – *Teva*

Sagen kort

- Kommissionen pålagde i november 2020 bøder til samlet **€60,5 mio.** til de to medicinalvirksomheder Teva og Cephalon for en såkaldt *pay for delay*-aftale. Kommissionen fandt, at parterne fra 2005 indtil Tevas overtagelse af Cephalon i 2011 aftalte at forsinke markedsindtræden af Tevas billigere, generiske version af lægemidlet modafinil mod søvnforstyrrelser efter udløbet af Cephalons vigtigste patenter på lægemidlet.
- Teva og Cephalon appellerede Kommissionens afgørelse til Retten i sag C-74/21. Retten afviste apellen ved dom i 2023. Nærværende sag omhandler Teva og Cephalons appel af Rettens dom. Teva og Cephalon gjorde under sagen gældende, at Retten havde begået en retlig fejl ved at kategorisere *pay for delay*-aftalen som en formålsovertrædelse.

Domstolens afgørelse

- Med henvisning til principperne i *Generics UK*-dommen udtalte Domstolen, at *pay for delay*-aftaler må anses som formålsovertrædelser, når værdioverførsler fra original- til generikaproducenten udelukkende kan forklares med parternes kommercielle interesse i ikke at konkurrere. Domstolen understregede, at det ikke er nødvendigt at analysere hver enkelt aftaleklausul isoleret, men det afgørende er, om aftalen som helhed indebærer en konkurrencebegrænsning.
- Domstolen fandt, at Retten havde foretaget en korrekt vurdering af aftalen mellem parterne, der i modsætning til, hvad Teva og Cephalon fremførte af anbringender, hverken var strengere end vurderingen i *Generics*-sagen eller indebar en omvendt bevisbyrde.
- Domstolen afviste appellen i sin helhed og fastholdt, at *pay for delay*-aftalen udgjorde en formålsovertrædelse.

Sagens betydning

- Sagen understreger, at *pay for delay*-aftaler kan udgøre formålsovertrædelser, og at der skal foretages en helhedsvurdering af aftalen fremfor isolerede vurderinger af de enkelte klausuler i denne.

Fusioner

Fusioner

	2020	2021	2022	2023	2024	2025*
Anmeldte sager i dag	361	405	371	356	392	284
Fase 1 – uden tilsagn	334	384	354	320	390	264
Fase 1 – med tilsagn	13	7	10	4	5	7
Fase 2 – uden tilsagn	1	0	0	2	0	1
Fase 2 – med tilsagn	3	4	2	5	3	0
Fase 2 – forbudte	0	0	2	1	0	0

Kilde: EC Statistics on Mergers cases.

*sager til og med 1. november 2025.

Frafald af tilsagn

M.8444 - ARCELORMITTAL / ILVA
M.3770 - LUFTHANSA / SWISS

M.8444 - ARCELORMITTAL / ILVA

Sagen kort

- Kommissionen godkendte i maj 2018 en fusion mellem ArcelorMittal, som er en global stålproducent, og den italienske stålvirksomhed, Ilva, betinget af et tilsagn om, at ArcelorMittal skulle frasælge en række stålproduktionsanlæg tilknyttet Europa for at reducere sin markedsdominans. Hertil fulgte et genopkøbsforbud i en periode på 10 år med en tilhørende "*monitoring trustee*".
- I 2023-2024 mistede ArcelorMittal kontrol over Ilva, da virksomheden blev sat under italiensk statslig administration og insolvensbehandling.
- Dette fik ArcelorMittal til at anmode Kommissionen om dispensation fra tilsagnene fastsat i afgørelsen fra maj 2018, da kontroltabet betød, at fusionens oprindelige konkurrenceproblemer ikke længere eksisterede.

Kommissions afgørelse

- Kommissionen foretog en konkret helhedsvurdering, hvortil ArcelorMittal skulle bevise, at den ikke længere reelt havde juridisk eller faktisk kontrol over Ilva.
- Kommissionen fandt, at ArcelorMittal ikke længere havde juridisk eller faktisk kontrol over Ilva, idet Ilva netop var sat under italiensk statslig kontrol og insolvensbehandling.
- De oprindelige tilsagn var derfor ikke længere nødvendige, da ArcelorMittal ikke kunne påvirke Ilvas drift eller markedsadfærd, hvorfor Kommissionen accepterede at frafalde genopkøbsforbuddet og ophæve overvågningsmandatet. Ophævelse af forbuddet ville ligeledes ikke have nogen indvirkning på ArcelorMittals konkurrenter på markedet.

M.3770 - LUFTHANSA / SWISS

Sagen kort

- Kommissionen godkendte i juli 2005 Deutsche Lufthansa AG ("Lufthansa") overtagelse af Swiss International Air Lines Ltd. (nu Swiss International Airlines AG) ("Swiss") med 15 tilsagn.
- For så vidt angår flyruterne Zürich–Stockholm og Zürich–Warszawa forpligtede parterne sig, at:
 1. stille et fastsat antal slots til rådighed for potentielle nye aktører,
 2. give nye aktører mulighed for at blive optaget i deres bonusprogrammer, og
 3. nedsætte billetpriserne tilsvarende til nedsættelser på sammenlignelige referenceruter.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at betingelserne for at give en delvis fritagelse fra tilsagnene vedrørende ruterne Zürich–Stockholm og Zürich–Warszawa var opfyldt, da de konkurrenceproblemer, der tidligere blev identificeret, ikke længere eksisterede for disse ruter.
- Kommissionen frafaldt derfor tilsagnene for de to ruter.

Sagernes betydning

Sagerne illustrerer, at Kommissionen er villig til at frafalde tilsagn, når omstændighederne ændres og der ikke foreligger de samme konkurrenceretlige betænkeligheder, som fusionen medførte.

M.11766 – *NVIDIA / Run:ai*

Sagen kort

- Kommissionen undersøgte NVIDIA's planlagte overtagelse af Run:ai Labs Ltd. Transaktionen overskred ikke tærskelværdierne for parternes aktivitet, da Run:ai's omsætning var beskeden. Dog blev fusionen behandlet af de italienske konkurrencemyndigheder, da disse foretog et 'call-in'. Under denne behandling blev sagen henvist til Kommissionen efter art. 22 i fusionsforordningen.
- NVIDIA designer og leverer grafikort ("**GPU**"), der er en forudsætning for at behandle mængden af data, som kræves til udviklingen og driften af AI-modeller. NVIDIA er blandt de førende på det globale markedet for dedikerede GPU'er. Dermed er NVIDIA aktiv på markedet for dedikerede GPU'er til brug i datacentre.
- Run:ai leverer software til brug for driften af GPU'er, der gør det muligt for deres erhvervskunder at planlægge, styre og optimere deres AI-infrastruktur, hvorfor Run:ai er aktiv på markedet for software til styring af GPU'er.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fastslog, at parterne som udgangspunkt ikke havde overlappende aktiviteter, men at styringen af GPU'er er en forudsætning for, at GPU'er kan driftes på erhvervsplan. Det centrale for Kommissionen blev derfor, hvorvidt NVIDIA ville være i stand til at modvirke kompatibiliteten mellem:
 - 1) NVIDIA's egne GPU'er og den software til styring af GPU'er, der leveres af Run:ai's konkurrenter og
 - 2) Run:ai's software og GPU'erne, der produceres af NVIDIA's konkurrenter.
- Trods indikationer på at NVIDIA kunne have en dominerende stilling på markedet for dedikerede GPU'er, medførte Run:ai's mindre tungtvejende stilling på markedet for software til styring af GPU'er, at der fandtes tilstrækkelige alternativer på dette marked, hvis fusionen godkendtes. Derfor fandt Kommissionen ikke, at fusionen ville medføre konkurrencemæssige betænkeligheder, hvorfor fusionen blev godkendt uden tilsagn.

Sagens betydning

- Sagens betydning må anses for værende begrænset, selvom det ikke ofte forekommer, at en formentligt dominerende part i en fusion overtager et selskab, der leverer en beslægtet ydelse, uden at godkendelsen betinges af tilsagn.

M.11536 – *CONSTANTIA / ALUFLEXPACK*

Sagen kort

- Sagen vedrører Constantia Flexibles GmbH's ("**Constantia**") opkøb af Aluflexpack AG ("**Aluflexpack**"), som blev anmeldt til Kommissionen den 28. november 2024.
- Der var tale om en horisontal fusion, da Constantia er en global producent og leverandør af fleksible emballageløsninger, herunder produkter baseret på plast og aluminium, og Aluflexpack er producent og leverandør af fleksible emballageløsninger, primært fremstillet af aluminium, til en række industrier.

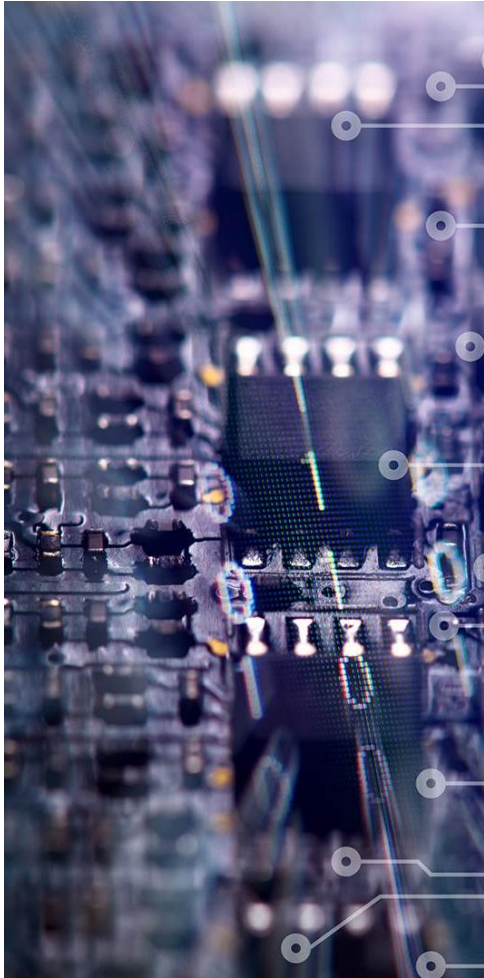
Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt blandt andet, at opkøbet ville reducere konkurrencen på markederne for levering af steriliserbare aluminiumbeholdere og låg til vådfoder til kæledyr og visse menneskefødevarer (såsom pâté) i EØS.
- Kommissionen fandt endvidere, at opkøbet ville resultere i meget store markedsandele og høje koncentrationsniveauer, blandt andet fordi der ikke ville være tilstrækkeligt med alternative leverandører til at udøve konkurrencepres på den fusionerede enhed.
- Fusionen blev godkendt med tilsagn om, at Aluflexpacks skulle frasælge sin steriliserbare forretning inden for vådfoder til kæledyr og menneskefødevarer i EØS, herunder alle aktiver og medarbejdere, der i øjeblikket er en del af Aluflexpacks produktionsanlæg Omial Novi i Omiš (Kroatien).
- Kommissionen fandt, at tilsagnene ville medføre, at transaktionen ikke længere gav anledning til konkurrenceretlige problemer, da salget fuldstændigt fjernede overlappet mellem parternes aktiviteter og gjorde det muligt for en køber at drive den frasolgte forretning som en levedygtig konkurrent på markedet på lang sigt.

Sagens betydning

- Sagens betydning må anses for begrænset, da afgørelsen er konkret begrundet, men den er et eksempel på myndighedernes præference for strukturelle tilsagn.

M.11481 – *SYNOPSYS / ANSYS*

Sagen kort

- Sagen vedrører Synopsys, Inc.'s ("**Synopsys**") opkøb af Ansys, Inc. ("**Ansys**"), som blev anmeldt til Kommissionen den 11. november 2024.
- Synopsys er leverandør af primært EDA-software, tjenester og hardware, der anvendes til design af halvlederkomponenter, såsom chips, og Ansys er leverandør af primært simulerings- og analyseværktøjer til flerfysik, som bruges til at simulere og analysere adfærden af et produkt, en proces og/eller et system via digitale modeller.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at virksomhedernes aktiviteter overvejende er komplementære, og transaktionen som oprindeligt anmeldt ville derfor reducere konkurrencen på de globale markeder for optiksoftware, der simulerer lysadfærd i makrosystemer (f.eks. skærme eller billygter), fotoniksoftware, der simulerer lysadfærd i nanosystemer (f.eks. digitalkameraer eller solpaneler) og software til analyse af strømforbrug på register-transfer-niveau, som anvendes tidligt i chipdesignprocessen.
- Kommissionen fandt, at opkøbet ville føre til høje samlede markedsandele og høj koncentration på disse markeder, blandt andet fordi der ikke ville være tilstrækkeligt med alternative konkurrenter til at udøve tilstrækkeligt konkurrencepres, hvilket kunne føre til højere priser og færre valgmuligheder for kunderne.
- Fusionen blev godkendt med tilsagn om, at parterne frasælger hele overlappet i deres respektive aktiviteter på de markeder, hvor Kommissionen identificerede væsentlige konkurrenceproblemer, nemlig:
 - Synopsys' optik- og fotoniksoftware, herunder Code V, LightTools, LucidShape, RSoft og ImSym, og
 - Ansys' software til analyse af strømforbrug på register-transfer-niveau, PowerArtist.

Sagens betydning

- Sagen er endnu et eksempel på myndighedernes præference for strukturelle tilsagn.

M.11253 – *SAFRAN / PART OF COLLINS AEROSPACE*

Sagen kort

- Sagen vedrører Safran USA Inc.'s ("**Safran**", kontrolleret af Safran S.A.) opkøb af en del af Collins Aerospace, som blev anmeldt til Kommissionen den 14. februar 2025.
- Safran leverer motorer, systemer og udstyr til både civile og militære luftfartøjer og er primært aktiv inden for fremdrift af luftfart, flyudstyr, forsvar og rumfartssystemer og flyinteriør.
- Target er en del af Collins Aerospace aktuarforretning. Collins Aerospace er en forretningsenhed under RTX Corporation, som leverer avancerede produkter og eftersalgsservice inden for luftfart og forsvar.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionens undersøgelse viste, at virksomhedernes aktiviteter i høj grad er komplementære, og transaktionen som oprindeligt anmeldt ville reducere konkurrencen på markedet for levering af justerbare aktuatorsystemer til horisontale stabilisatorer (THSA), fordi fusionen ville indebære en sammenlægning af to af de vigtigste leverandører af sådanne systemer.
- Kommissionen fandt, at fusionen – eftersom de to virksomheder befinder sig på et marked præget af betydelige adgangsbarrierer, lange udviklingscykluser og langvarige leveringskontrakter – ville medføre, at der ikke ville være tilstrækkelige andre konkurrenter til at udøve et effektivt konkurrencepres, og at dette sandsynligvis ville medføre højere priser.
- Fusionen blev på den baggrund godkendt med tilsagn om, at Safran frasælger hele sin nordamerikanske THSA-forretning, herunder anlæg i Canada og USA samt aktiver i Mexico.

Sagens betydning

- Sagen er endnu et eksempel på myndighedernes præference for strukturelle tilsagn.

M.11830 & M.12052 – *UNICREDIT / BANCO BPM*

Sagen kort

- Sagerne omhandlede UniCredit S.p.A.'s ("**UniCredit**") overtagelse af Banco S.p.A. ("**Banco**"), som blev anmeldt til Kommissionen den 24. april 2025.
- UniCredit tilbyder detail-, erhvervs- og privatbanktjenester samt forsikring og kapitalforvaltning i bl.a. Italien, hvor den er den næststørste bankgruppe målt på aktiver. Banco tilbyder detail-, erhvervs- og investeringsbanktjenester samt forsikring og kapitalforvaltning i Italien, hvor den er den tredjestørste bankgruppe målt på aktiver.

Kommissionens afgørelser

- Kommissionens undersøgelse viste, at den foreslåede transaktion på lokalt niveau ville give anledning til konkurrencebekymringer på markederne for indlån og udlån til både privatkunder og SMV'er, da bankernes store overlap i aktiviteter og filialnetværk i 181 lokalområder, ville medføre en risiko for, at selskaberne kunne opnå en dominerende markedsposition efter den foreslåede transaktion.
- Fusionen blev godkendt med tilsagn om, at UniCredit frasælger 209 fysiske filialer i de lokalområder, hvor der er identificeret problematiske overlap.
- Uafhængigt af fusionen udstedte Italien med hjemmel i national lovgivning et dekret, der pålægger UniCredit forpligtelser ved gennemførelsen af opkøbet af Banco.
 - Kommissionen sendte den 26. maj 2025 en anmodning om oplysninger til Italien for at få en bedre forståelse af dekretet, og efter en vurdering af de fremsendte oplysninger, konkluderede Kommissionen foreløbigt, at dekretet kunne være i strid med kompetencefordelingen i fusionskontrollforordningens art. 21, da begrundelsen for de pålagte forpligtelser var utilstrækkelig, og at Kommissionen sandsynligvis burde have vurderet dekretet, før det blev gennemført.
 - Kommissionen opfordrede Italien til at fremsætte sine bemærkninger hertil, men dekretet blev uafhængigt heraf delvist annulleret af en italiensk domstol den 12. juli 2025.

Sagernes betydning

- Sagens betydning er nok begrænset, men den understreger alligevel kompetencefordelingen mellem Kommissionen og NCA'erne.

M.11539 – *LIBERTY MEDIA / DORNA SPORTS*

Sagen kort

- Liberty Media og Dorna er begge internationale medievirksomheder. Liberty Media har ejerandele i en bred vifte af medie-, sports-, og underholdningsvirksomheder, herunder Formel 1. Dorna er arrangør og indehaver af de kommercielle rettigheder til motorcykelkonkurrencen FIM World Championship Grand Prix.
- Fusionen indebar, at Liberty Media ville overtage Dorna Sports. I december 2024 overgik behandlingen af fusionen til fase 2, da Kommissionen fandt, at fusionen gav anledning til alvorlige konkurrencemæssige betænkeligheder på potentielt snævre markeder for licensering af tv-rettigheder til motorsportsindhold i EØS-området.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen fandt, at:
 - Formel 1 og MotoGP står over for konkurrencemæssige begrænsninger fra flere andre typer sportsindhold, hvorfor produktmarkedet kunne afgrænses til alle former for sportsindhold. Kommissionen anerkendte dog også, at markedet potentielt kunne afgrænses mere snævert ved at skelne mellem regelmæssige og uregelmæssige sportsbegivenheder, henholdsvis premium og ikke-premium-begivenheder.
 - Det geografiske marked for licensering af rettigheder til transmission af sportsindhold er nationalt.
 - Selv på det snævrreste, plausible marked var virksomhederne ikke nære konkurrenter om licenser til tv-rettigheder til sportsindhold, hvorfor transaktionen ikke vil fjerne konkurrencen mellem Formel 1 og FIM World Championship Grand Prix.
 - Der var ikke tilstrækkelige beviser for, at John Malone, Liberty Medias største aktionær, kunne udøve afgørende indflydelse på Liberty Global.
- På denne baggrund godkendte Kommissionen fusionen uden tilsagn.

Sagens betydning

- Afgørelsen er et sjældent eksempel på, at Kommissionen har godkendt en fusion uden tilsagn efter en fase 2-behandling.
-

M.11184 – *Vivendi / Lagardère*

Sagen kort

- Begge franske virksomheder er store multimediekonglomerater. Særligt er de gennem deres respektive datterselskaber førende aktører for bogudgivelse i fransktalende lande i EU. Begge er også tilstede gennem hele værdikæden for bøger.
- Kommissionen fandt fusionen betænkelig, da parternes datterselskaber var de to førende aktører på flere stadier i værdikæden for bøger og indledte en dybdegående undersøgelse med sagsnummer M.10433.

Kommissionens afgørelse i sag M.10433

- Da der kun var få andre væsentlige aktører end parterne på visse steder i værdikæden, ville fusionen ifølge Kommissionen medføre en risiko for væsentligt reduceret konkurrence på markedet, der også vil medføre reduceret valg af udbydere – og dermed øgede priser.
- Vivendi afgav tilsagn om at afhænde Vivendis eget datterselskab og tilhørende enheder, der omfatter flere etablerede publicister og at afhænde Vivendis kendismagasin *Gala*.
- Efter Kommissionens vurdering i sag M.10433 var disse tilsagn som udgangspunkt tilstrækkelige til at få fusionen godkendt.

Sagens efterspil

- I juli 2023 meddelte Kommissionen, at den startede en undersøgelse af, om Vivendi forsøgte at overholde 'gun-jumping'-forbuddet samt tilsagnene ved at gennemføre fusionen, før Kommissionen godkendte køberne af de dele af virksomheden, som Vivendi havde forpligtet sig til at afhænde.
- Sagen verserer fortsat under sagsnummer M.11184, hvor Kommissionen den 18. juli 2025 afgav "*statement of objections*", hvor det fremgår, at Kommissionen er af den foreløbige opfattelse, at Vivendi i strid med fusionskontrolreglerne har udøvet afgørende indflydelse på Lagardère ved blandt andet:
 - at nøje overvåge og regelmæssigt gribe ind i Lagardères strategiske beslutninger om den redaktionelle linje, forsider og artikler,
 - at gribe ind i personalebeslutninger vedrørende afskedigelser og ansættelser af journalister til begge publikationer, samt
 - at gribe ind i programplanen samt i beslutningerne vedrørende ansættelse og afskedigelse af personale for Lagardères radiostation Europe 1.

M.11564 – *INTERNATIONAL PAPER / DS SMITH*

Sagen kort

- International Paper Company og DS Smith er begge vertikalt integrerede papir- og emballagevirksomheder.
- Sagen vedrører International Papers opkøb af DS Smith, som blev anmeldt til Kommissionen den 25. november 2024.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionens fandt, at transaktionen ville reducere konkurrencen betydeligt på markedet for fremstilling og levering af:
 - 1) bølgepapplader i det nordlige og vestlige Portugal,
 - 2) kraftige bølgepapplader i det nordøstlige Spanien og
 - 3) bølgepapkasser i det nordøstlige Frankrig.
- På disse lokale markeder ville fusionen kunne føre til højere priser for kunder og forbrugere.
- For at imødegå Kommissionens konkurrencemæssige betænkeligheder tilbød parterne at afhænde fem af International Papers fabrikker i Europa. Kommissionen godkendte tilsagnene, da disse ville fjerne overlappene mellem virksomhedernes aktiviteter, og i juni 2025 blev Palm Group godkendt som køber af de fem fabrikker.

Sagens betydning

- Sagens betydning må anses for begrænset, da afgørelsen er meget konkret begrundet.

M.1936 – *NASPERS / JUST EAT TAKEAWAY*

Sagen kort

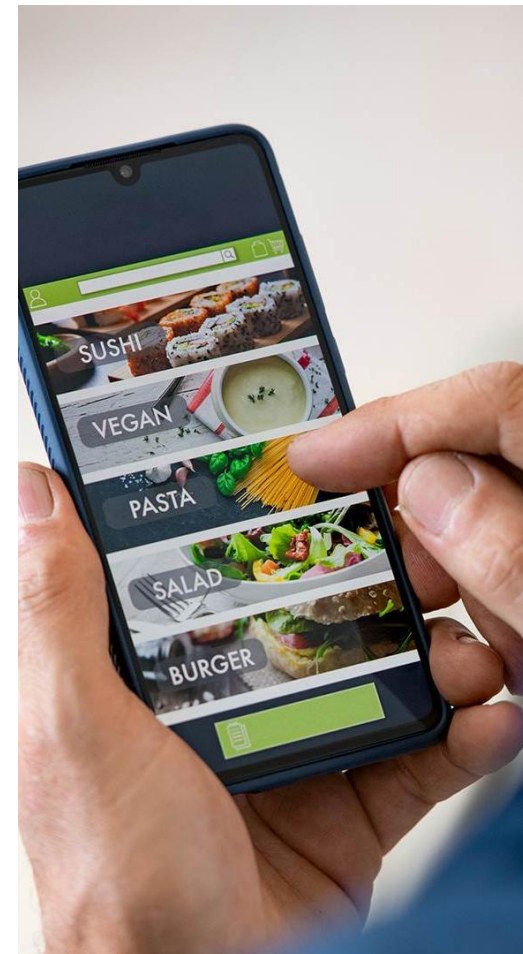
- Fusionen indebar Naspers' overtagelse af Just Eat Takeaway.com ("**JET**") gennem Naspers' datterselskab Prosus.
- JET drev onlineplatforme for madudbringning i flere EU-medlemsstater. Prosus var Naspers' investeringselskab, der havde en minoritetsandel på 27,4 % i JET's konkurrent Delivery Hero. JET og Delivery Hero udbød begge online madudbringningsydelser i Østrig, Bulgarien, Italien, Polen og Spanien.

Kommissionens afgørelse

- Kommissionen vurderede, at fusionen som oprindeligt anmeldt sandsynligvis ikke ville være foreneligt med det indre marked grundet den strukturelle forbindelse mellem JET og Delivery Hero, der ville opstå som følge af fusionen. Der var risiko for, at:
 - 1) JET's incitament til at konkurrere med Delivery Hero ville mindskes i de medlemsstater med et horisontalt overlap, samt hele EØS-området, og
 - 2) sandsynligheden for stiltiende koordinering mellem JET og Delivery Hero ville øges.
- Naspers foreslog følgende tilsagn:
 - Naspers ville reducere sin aktiepost i Delivery Hero betydeligt og gennemføre en række yderligere forpligtelser for at sikre, at Naspers ikke vil have indflydelse på eller væsentlig interesse i Delivery Heros kommercielle beslutninger eller strategi. Som følge heraf vil Prosus heller ikke længere være Delivery Heros største aktionær.
 - Naspers ville i en bestemt længerevarende periode hverken udøve stemmerettigheder på sin resterende aktiepost i Delivery Hero, foreslå egne folk til bestyrelsen eller tilsynsrådet i Delivery Hero eller øge sin ejerandel over et fastsat maksimum.
- Kommissionen godkendte fusionen med de ovenstående tilsagn, der adresserede de konkurrenceretlige betænkeligheder.

Sagens betydning

- Sagens betydning må anses for begrænset, da afgørelsen er konkret begrundet.

Sagen kort

- Sagen angik Brasserie Nationales overtagelse af Boissons Heintz. Parterne var de største grossister af drikkevarer til hoteller, restauranter og caféer i Luxembourg ("HoReCa"). Fusionen overskred ikke EU-tærsklerne, og der var ikke et nationalt fusionskontrolsystem.
- I marts 2024 godkendte Kommissionen en henvisningsanmodning efter art. 22, stk. 1, i fusionsforordningen. Brasserie Nationale appellerede til Retten med henvisning til, at de materielle betingelser i art. 22 ikke var opfyldt, samt proceduremæssige indsigelser.

Rettens afgørelse i T-289/24

- Retten bekræftede Kommissionens beføjelse til at godkende anmodningen om henvisning efter art. 22 fra medlemsstater uden nationale fusionskontrolsystemer.
- Dertil fandt Retten, at Kommissionen havde udøvet sin skønsmagt korrekt ved at godkende anmodningen, da fusionen truede handelen inden for EU ved at hindre udenlandske ølproducenters adgang til engrosdistributionsmarkedet i Luxembourg.
- Brasserie Nationale gjorde gældende, at de nationale myndigheder ved deres anmodning til Kommissionen den 7. februar 2024 havde overskredet 15-dagesfristen, da parterne allerede siden december 2023 havde været bevidst om fusionens eksistens, herunder gennem parternes pressemeddelelser til offentligheden.
- Retten fastslog, at en fusion først er "bragt til kendskab", når myndigheden modtager tilstrækkelige og specifikke oplysninger til at vurdere de konkurrencemæssige virkninger – blot kendskab til transaktionen er ikke nok, og myndighederne har ikke pligt til selv at indhente oplysninger.

Kommissionens afgørelse i M.11184

- Kommissionens fandt, at transaktionen, som den oprindeligt var anmeldt, ville have givet anledning til konkurrencemæssige betænkeligheder, navnlig,
 - at transaktionen ville have givet den fusionerede enhed en betydelig konkurrencemæssig fordel i forhold til mindre grossister, samt
 - at den fusionerede enhed kunne have begunstiget salget af Brasserie Nationales mineralvand (Lodyss).
- For at imødegå Kommissionens konkurrencemæssige betænkeligheder tilbød parterne at afhænde størstedelen af Boissons Heintz' HoReCa-aktiviteter, herunder alle nødvendige aktiver og personale, til en egnet køber.
- Kommissionen godkendte fusionen med dette tilsagn, som fuldt ud ville imødekomme de konkurrenceretlige betænkeligheder.

Sagens betydning

- Retten bekræftede i T-289/24, at Kommissionen har beføjelse efter artikel 22 til at behandle sager, som medlemsstaterne henviser til den, selv om den ellers ikke ville have kompetence. Det gælder også henvisninger fra medlemsstater uden et nationalt fusionskontrolsystem.
- Dommen er anket til Domstolen og verserer under sagsnr. C-572/5 P.

T-692/20 – *Iliad Italia v Commission*

Sagen kort

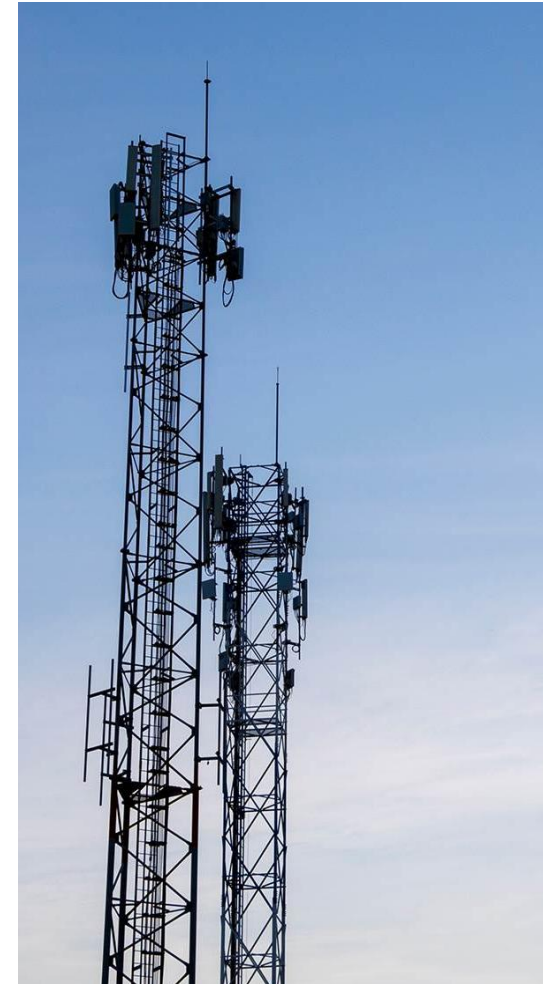
- Både Telecom Italia og Vodafone er aktive på detail- og erhvervsmarkedet for forsyning af mobil- og fastnet-telekommunikationsydelser i Italien. I 2019 besluttede fusionsparterne, at deres italienske aktiviteter skulle samles i selskabet INWIT.
- Fusionen blev anmeldt til Kommissionen i januar 2020, og den blev efterfølgende godkendt med tilsagn i marts 2020. Tilsagnene indebar bl.a., at:
 - INWIT skulle give ikke-diskriminerende adgang til ledig plads på 4.000 master (towers) i italienske kommuner,
 - INWIT skulle offentliggøre ledige master og etablere en fremgangsmåde, der kan give tredjemand adgang hertil, herunder også etablering af et *'fast-track'* uafhængigt tvistløsningssystem til håndtering af adgangstvister, og
 - INWIT, Telecom Italia og Vodafone skulle honorere allerede etablerede aftaler samt tilbyde forlængelse heraf.
- Sagen omhandler Kommissionens godkendelse af Telecom Italias og Vodafones etablering af joint venturet INWIT, da Iliad Italia (et italiensk teleselskab) i 2020 anlagde sag mod Kommissionen og påstod, at tilsagnene ikke var tilstrækkelige til at sikre en lige og retfærdig adgang til den pågældende essentielle infrastruktur for driften af telekommunikationsvirksomhed.

Rettens afgørelse

- Retten fandt, at de pågældende tilsagn i tilstrækkelig grad var med til at sikre en lige og retfærdig adgang for andre aktører på markedet.

Sagens betydning

- Begrænset betydning som følge af sagens konkrete karakter. Tilsagnene var meget "standardmæssige" i branchen.

Vodafones overtagelse af Liberty Globals kabelforretning

T-64/20 – *Deutsche Telekom v Commission*
T-58/20 – *NetCologne v Commission*
T-69/20 – *Tele Columbus v Commission*

Sagerne kort

- Kommissionen godkendte i 2019 fusionen mellem Vodafone Group plc ("**Vodafone**") og Liberty Global plc ("**Liberty**"). Transaktionen indebar Vodafones overtagelse af Liberty Globals kabelforretning i Tjekkiet, Ungarn, Rumænien og Tyskland.
- Kommissionen fandt, at transaktionen ville begrænse konkurrencen på markedet for detailforsyning af faste bredbåndstjenester samt markedet for engrosforsyning af signaler til transmission af TV-kanaler. Fusionen blev derfor betinget af adfærdsmæssige tilsagn.
- Vodafones tre tyske konkurrenter – Deutsche Telekom AG, Tele Columbus AG og NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation AG – indbragte sagen for Retten med påstand om annullation af godkendelsesbeslutningen. Appellanterne gjorde gældende, at Kommissionen havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn for så vidt angik **1)** konkurrenceforholdet mellem parterne, og **2)** de konkurrencemæssige virkninger.

Retten afgørelse i T-64/20 – *Deutsche Telekom v Commission*

- Retten fandt, at Vodafone og Liberty Global ikke var direkte konkurrenter, da deres kabelnetværk ikke havde et geografisk overlap. Parterne var heller ikke indirekte konkurrenter som følge af, at de udførte kollektiv dominerende stilling, der fulgte af en stiltiende hemmelig aftale mellem fusionsparterne. Retten fandt imidlertid ikke dette bevkommerciel *benchmarking* med det formål at overvåge og muligvis efterligne *best practice* i branchen. Dertil var parterne heller ikke potentielle konkurrenter.
- Appellanterne havde argumenteret for, at parterne forud for fusionen havde en ist og forkastede Deutsche Telekom's anbringender.
- Retten understregede endvidere, at den omstændighed, at en fusion skaber eller styrker en dominerende stilling, ikke i sig selv efter SIEC-testen er tilstrækkelig til, at fusionen kan anses for at være uforenelig med det indre marked, samt at de adfærdsmæssige tilsagn fjernede de konkurrenceretlige betænkeligheder. Retten afviste herefter appellen.

Sagens betydning

- Dommen bekræfter udtrykkeligt SIEC-testens konceptuelle autonomi: Den omstændighed, at en fusion skaber eller styrker en dominerende stilling, er ikke i sig selv tilstrækkelig til, at fusionen kan anses for at være uforenelig med det indre marked, når den ikke hæmmer den effektive konkurrence betydeligt inden for det indre marked eller en væsentlig del heraf. Endelig bekræftes relevansen af adfærdsmæssige tilsagn også i horisontale fusioner, idet disse også blev efterprøvet.

Sagerne kort

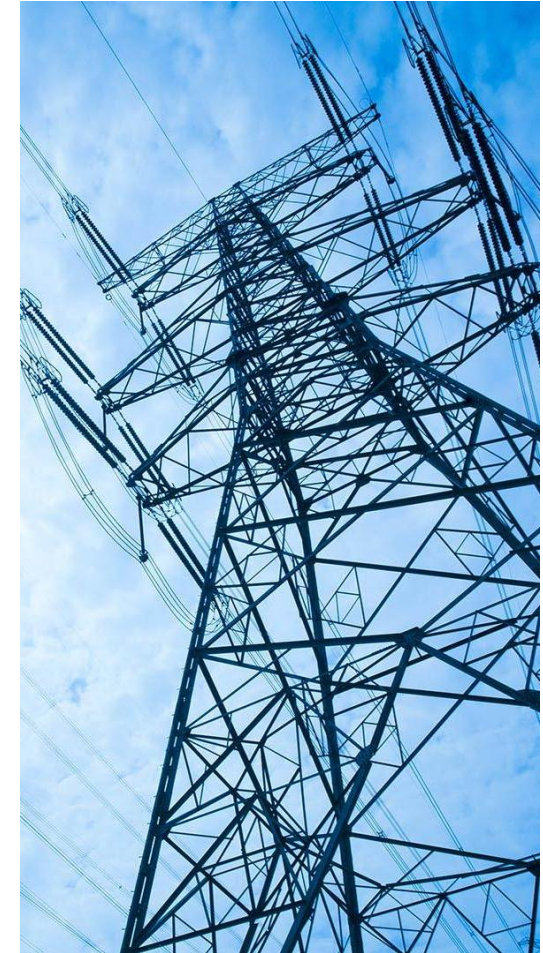
- Sagen vedrørte Kommissionens godkendelse af én ud af tre forskellige fusionssager mellem RWE AG ("**RWE**") og E.ON SE ("**E.ON**"). RWE og E.ON opererede på tværs af hele elektricitetsforsyningskæden og ville med de tre fusionssager gennemgå et komplekst '*asset swap*', hvorefter RWE primært ville fokusere på el-produktion og engros, mens E.ON ville fokusere på distribution og detailhandel af el og gas.
- 11 offentlige, tyske energiselskaber lagde sager an ved Retten og påstod annullation af Kommissionens afgørelse, hvor den første fusion mellem RWE og E.ON blev godkendt. Retten afviste søgsmålene ved dom af 17. maj 2023. 9 ud af 11 selskaber appellerede til Domstolen.
- Appellanten i sag C-464/23 P fremsatte blandt andet anbringender om, at Retten havde tilsidesat TEUF art. 101 og anvendt art. 2 og 3 i fusionsforordningen urigtigt. Appellanterne i sagerne C-466/23 P, C-469/23 P, C-484/23 P og C-485/23 P fremsatte bl.a. anbringender om, at Retten havde tilsidesat sin begrundelsespligt og anvendt TEUF art. 263, stk. 4, urigtigt.

Domstolens afgørelser

- Domstolen fandt i sag C-464/23 P, at appellanternes anbringender skulle forkastes i det hele. Domstolen fandt, at Retten ikke havde begået en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen med føje havde undersøgt den pågældende fusion inden for rammerne af den forebyggende kontrol, der er fastsat ved fusionsforordningen. Domstolen understregede, at et asset swap mellem uafhængige virksomheder ikke udgør en 'enkelt fusion'.
- Domstolen fandt i sagerne C-466/23 P, C-469/23 P, C-484/23 P og C-485/23 P, at Retten havde tilsidesat sin begrundelsespligt ved at afvise appellanternes søgsmålskompetence uden at angive en begrundelse, der gjorde det muligt for appellanterne at forstå, om de argumenter, som selskaberne havde fremført angående væsentlig påvirkning af deres markedsstilling var blevet undersøgt. Domstolen fandt dog, at appellanternes markedsstilling ikke var væsentligt berørt, hvorfor parterne ikke havde retlig interesse i sagen, som derefter blev afvist.

Sagernes betydning

- Sagerne illustrerer, at et asset swap mellem uafhængige virksomheder ikke udgør 'en enkelt fusion' og bidrager samtidigt til at klarlægge retstilstanden vedrørende en sagsøgers søgsmålskompetence og rettens adgang til at annullere søgsmål i henhold til TEUF art. 263, stk. 4.

C-746/23 P – *Cividale og Flag*

Sagen kort

- Sagen vedrører to italienske støberivirksomheder Cividale og Flag, der søgte et finansielt bidrag på 100 % til lukningen af et produktionsanlæg som led i en aftale, der opfyldte kravene til en fusion efter italiensk lovgivning. Formålet med aftalen var at rationalisere sektoren, idet denne var præget af overkapacitet.
- Den italienske ordning blev dog aldrig godkendt af Kommissionen som statsstøtte, hvorfor den italienske stat kun udbetalte et mindre beløb under EU's de minimis-statsstøtteregler. Cividale og Flag mente imidlertid ikke, at der var tale om statsstøtte, men udelukkende kompensation for tabt kapacitet.
- Den italienske domstol forelagde Domstolen et præjudicielt spørgsmål om, hvorvidt ordningens finansielle bidrag kunne kvalificeres som statsstøtte efter TEUF art. 107.

Domstolens afgørelse

- Domstolen fastslog, at bidragene kunne udgøre statsstøtte med følgende begrundelse:
 - 1) Bidragene gav en økonomisk fordel, som ikke kunne opnås på normale markedsvilkår,
 - 2) bidragene kunne påvirke samhandlen og konkurrencen mellem medlemsstaterne, og
 - 3) det var ikke afgørende, om en af virksomhederne ophørte med sin aktivitet, idet det centrale var, om bidraget gav en selektiv fordel og kunne forvride konkurrencen, især når der i ordningen indgik fusioner eller andre aftaler mellem virksomheder.

Sagens betydning

- Sagen viser, at statsstøtteordninger i relation til fusioner eller aftaler mellem virksomheder skal vurderes og anmeldes til Kommissionen, hvis de kan påvirke konkurrencen.
- Dommen understreger, at selv støtte, der gives i forbindelse med lukning af aktiviteter, udgør en selektiv fordel og derfor falder ind under TEUF art. 107. Dette kan få betydning for fremtidige ordninger med finansielle bidrag til lukninger i sektorer med overkapacitet.

Yderligere fusionsanmeldelser – Henvisningssager

M.11785 FLUTTER ENTERTAINMENT / SNAITECH

Kommissionen godkendte henvisning til Italien, jf. art. 4, stk. 4 i fusionsforordningen. Afgørelsen afspejler tidligere praksis om, at markederne for betting-tjenester og onlinespil ansås for nationale og særskilte grundet bl.a. italiensk regulering og licenssystem.

M.11881 CARREFOUR / CASINO ASSETS

Kommissionen godkendte henvisning til Frankrig, jf. art. 4, stk. 4 i fusionsforordningen. Dette afspejler praksis, hvor markederne for indkøb og detailhandel med dagligvarer ansås for nationale og særskilte grundet bl.a. forbrugernes præference for nationale produkter, national forhandling blandt leverandørerne.

M.11885 CVC / ATLAS

Kommissionen godkendte henvisning til Østrig, jf. art. 4, stk. 4 i fusionsforordningen. I overensstemmelse med praksis ansås markedet for spilautomater, betting-tjenester og onlinespil for nationale og særskilte markeder.

M.11922 AHLSELL SVERIGE AB / REXEL FINLAND OY

Kommissionen godkendte henvisning til Finland, jf. art. 4, stk. 4 i fusionsforordningen. Markederne for distribution af installationsprodukter, værktøj og forsyninger, samt indkøb af installationsprodukter, værktøj og forsyninger ansås for nationale og særskilte.

M.11977 MEHILÄINEN / REGINA MARIA HEALTHCARE GROUP

Kommissionen godkendte henvisning til Rumænien, jf. art. 4, stk. 4 i fusionsforordningen. Markederne for levering af assisterede reproduktions-tjenester, levering af færdigdoserede lægemidler, levering af sundhedstjenester ansås for nationale og særskilte.

Erstatning

C-253/23 – ASG 2

Sagen kort

- I 2009 vedtog den tyske forbundskonkurrencemyndighed en afgørelse om tyske delstaters ulovlige karteldannelse i træindustrien. 32 savværker mente, at have lidt et tab som følge af urimeligt høje salgspriser for rundtømmer fra delstaten Nordrhein-Westfalen. Savværkerne overdrog deres erstatningskrav til selskabet ASG 2, der som "udbyder af juridiske tjenesteydelser" efter tysk ret kunne anlægge kollektivt søgsmål i eget navn mod delstaten på vegne af savværkerne.
- Nordrhein-Westfalen bestred ASG 2's søgsmålskompetence med henvisning til, at tysk lov ifølge de tyske domstoles fortolkning ikke kunne anvendes til kollektive inkassosøgsmål ved overtrædelse af konkurrenceretten.
- I april 2023 forelagde den tyske domstol sagen for EU-domstolen med spørgsmålet om, hvorvidt EU-retten er til hinder for en fortolkning af national lovgivning, som bevirker, at personer, der har lidt skade som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten, forhindres i at overdrage deres erstatningskrav til et selskab med henblik på anlæggelse af kollektivt søgsmål.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

- Domstolen bemærkede, at EU-retten giver enhver, der har lidt skade ved overtrædelse af konkurrenceretten, ret til at kræve erstatning for skaden. Et søgsmål kan anlægges enten direkte af skadelidte eller af tredjemand, til hvem retten er overdraget. EU-retten regulerer dog ikke de nærmere regler for udøvelsen af denne ret, hvorfor hver enkelt medlemsstat må fastsætte regler herfor.
- Domstolen bekræftede, at EU-retten er til hinder for en fortolkning af national lovgivning, som bevirker, at personer, der har lidt skade ved overtrædelse af konkurrenceretten, forhindres i at overdrage deres ret til erstatning med henblik på kollektivt søgsmål, hvis 1) der ikke i den nationale lovgivning er fastsat en anden mulighed for samling af de skadelidtes individuelle krav, som kan sikre en effektiv udøvelse af retten til erstatning, og hvis 2) anlæggelsen af et individuelt søgsmål er umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig for de skadelidte med den konsekvens, at de fratages deres ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.

Sagens betydning

- Den præjudicielle afgørelse styrker mulighederne for kollektiv håndhævelse af erstatningssøgsmål inden for konkurrencerettens område. Den åbner for, at juridiske tjenesteydere i eget navn kan føre kollektive søgsmål i kartelsager – især hvor individuelle søgsmål er urealistiske.

C-21/24 – *Nissan Iberia*

Sagen kort

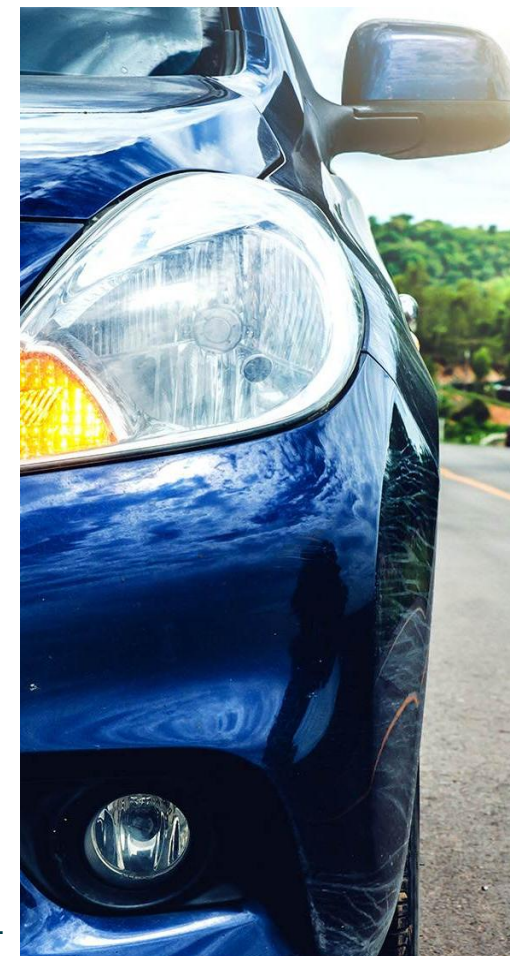
- Den 23. juli 2015 vedtog den spanske konkurrencemyndighed, CNMC, en afgørelse, hvorved den fastslog, at flere virksomheder, herunder Nissan Iberia, S.A. ("**Nissan**"), havde overtrådt TEUF art. 101 ved at udveksle følsomme forretningsoplysninger. Overtrædelserne ophørte i løbet af 2013. I marts 2023 anlagde CP (en fysisk person) erstatningssøgsmål som følge af CNMC's afgørelse med påstand om, at Nissan tilpligtedes at erstatte den skade, som han angiveligt havde lidt som følge af erhvervelsen af et køretøj, hvis pris var blevet påvirket af den overtrædelse, der var fastslået i afgørelsen. Nissan gjorde gældende, at erstatningssøgsmålet var forældet i medfør af spansk lov.
- Handelsretten i Spanien forelagde et præjudicielt spørgsmål for Domstolen om, hvilket tidspunkt en skadelidt skal anlægge søgsmål, samt om det ved anlæggelse af erstatningssøgsmålet skal afventes, at sanktionen er blevet endelig, eller om det er tilstrækkeligt, at afgørelsen er offentliggjort i sin helhed og indeholder identiteten af gerningsmændene til overtrædelsen, dennes varighed og de berørte produkter.

Domstolens opfattelse i den præjudicielle forelæggelse

- Domstolen udtalte, at retten til at kræve erstatning for skade, der er lidt som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten, ville gøres praktisk umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig, hvis forældelsesfrister begynder at løbe, før overtrædelsen er ophørt, og skadelidte ikke har fået kendskab til eller ikke med rimelighed kan anses for at have fået kendskab til de oplysninger, der er afgørende for at anlægge et erstatningssøgsmål.
- Derudover konkluderede Domstolen, at EU-retten er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det kan lægges til grund, at den person, der mener at have lidt skade, har fået kendskab til de oplysninger, der er nødvendige for, at vedkommende kan anlægge sit erstatningssøgsmål, inden en afgørelse vedrørende overtrædelse truffet af den nationale konkurrencemyndighed er blevet endelig.

Sagens betydning

- Den præjudicielle afgørelse udgør et væsentligt skridt i retningen af civilretlig håndhævelse af EU-konkurrenceret. Domstolen minimerer risikoen for ophævelse af domme i erstatningssøgsmål som følge af en ophævelse eller delvis ophævelse af den konkurrenceretlige afgørelse.
- Den præjudicielle afgørelse klarlægger under hvilke betingelser, en skadelidt kan anses for at have fået kendskab til de nødvendige oplysninger for at kunne anlægge erstatningssøgsmål.

Et kig i krystalkuglen

Reguleringen af AI, FDI, DMA og FSR

Reguleringen af AI

Reguleringen af AI (the AI Act) er først fuldt gældende fra 2. august 2026, men nogle af de nye regler vil være gældende tidligere:

- 1) Forbud og forpligtelser til at besidde AI-færdigheder – trådte i kraft 2. februar 2025
- 2) Retningslinjer og forpligtelser for GPAI-modeller* – trådte i kraft 2. august 2025.

Foreign Direct Investment

Kommissionen har fremsat forslag til en ny forordning for screening af FDI'er, hvori det bl.a. skal gøres obligatorisk for medlemsstaterne at indføre investeringsscreeningsregler samt vil indføre minimumskrav, således at der som minimum skal screenes investeringer, der

- 1) vedrører en række EU-projekter eller programmer, eller
- 2) vedrører særligt kritiske teknologier eller sektorer.

Digital Markets Act

Kommissionen har på baggrund af den nye DMA-forordning bedt interessenter om at give deres synspunkter til kende med henblik på at vurdere særligt fire hovedpunkter:

- 1) Hvorvidt forordningen har bidraget til mere konkurrencedygtige og fair digitale markeder,
- 2) Forordningens indvirkning på virksomhederne, herunder særligt mindre virksomheder,
- 3) Hvorvidt der skal ske en udvidelse af scopet for interoperabilitet, så dette også omfatter online sociale netværksservices, og
- 4) Hvorvidt der skal foretages regulatoriske opdateringer.

Foreign Subsidies Regulation

I juli 2025 offentliggjorde Kommissionen udkast til retningslinjer for FSR, som var i høring indtil den 12. september 2025.

Udkastet til retningslinjer for FSR vil blive drøftet yderligere med medlemsstaternes rådgivende udvalg vedrørende udenlandske subsidier i sidste kvartal af 2025 og vil blive offentliggjort i januar 2026.

Retningslinjerne vedrører primært den materielle vurdering og ikke som håbet juridisk guidance.

Transaktioner under tærskelværdierne...?

Illumina/Grail

- Domstolen fastslog, at Fusionsforordningens art. 22 ikke giver Kommissionen kompetence til at behandle fusioner, der ligger under de nationale tærskelværdier for fusioner.
- Der gælder ikke nogen "call-in"-regel på EU-niveau, som Kommissionen kan gøre brug af.
- Det sidste ord er næppe sagt...

Riberas "Mission Letter"

- Den nye kommissær skal i sit kommende arbejde bl.a.:
 - 1) foretage en gennemgang af den nuværende vejledning om horisontal fusionskontrol, og
 - 2) reducere risikoen for *killer acquisitions*.

Nyt konkurrenceretligt instrument?

- Med resultatet af *Illumina/Grail*, som var en irrettesættelse af Kommissionens dagældende politik, og fokuspunkterne i Riberas "Mission Letter" har der i konkurrenceretssmiljøet været spekulationer om, hvorvidt der kan være et nyt konkurrenceretligt instrument på vej i EU-konkurrenceretten.
- Hvordan et nyt instrument skulle udmønte sig vides ikke på nuværende tidspunkt, men blandt de mulige bud herpå er bl.a.:
 - 1) ændring af jurisdiktionsreglerne inden for fusionskontrol-området,
 - 2) udvidelse af anvendelsesområdet for art. 22, og
 - 3) (fortsatte) opfordringer fra Kommissionen til at medlemsstater indfører "call-in"-regler, som dermed vil give Kommissionen en afledt kompetence til at behandle fusionssagerne.

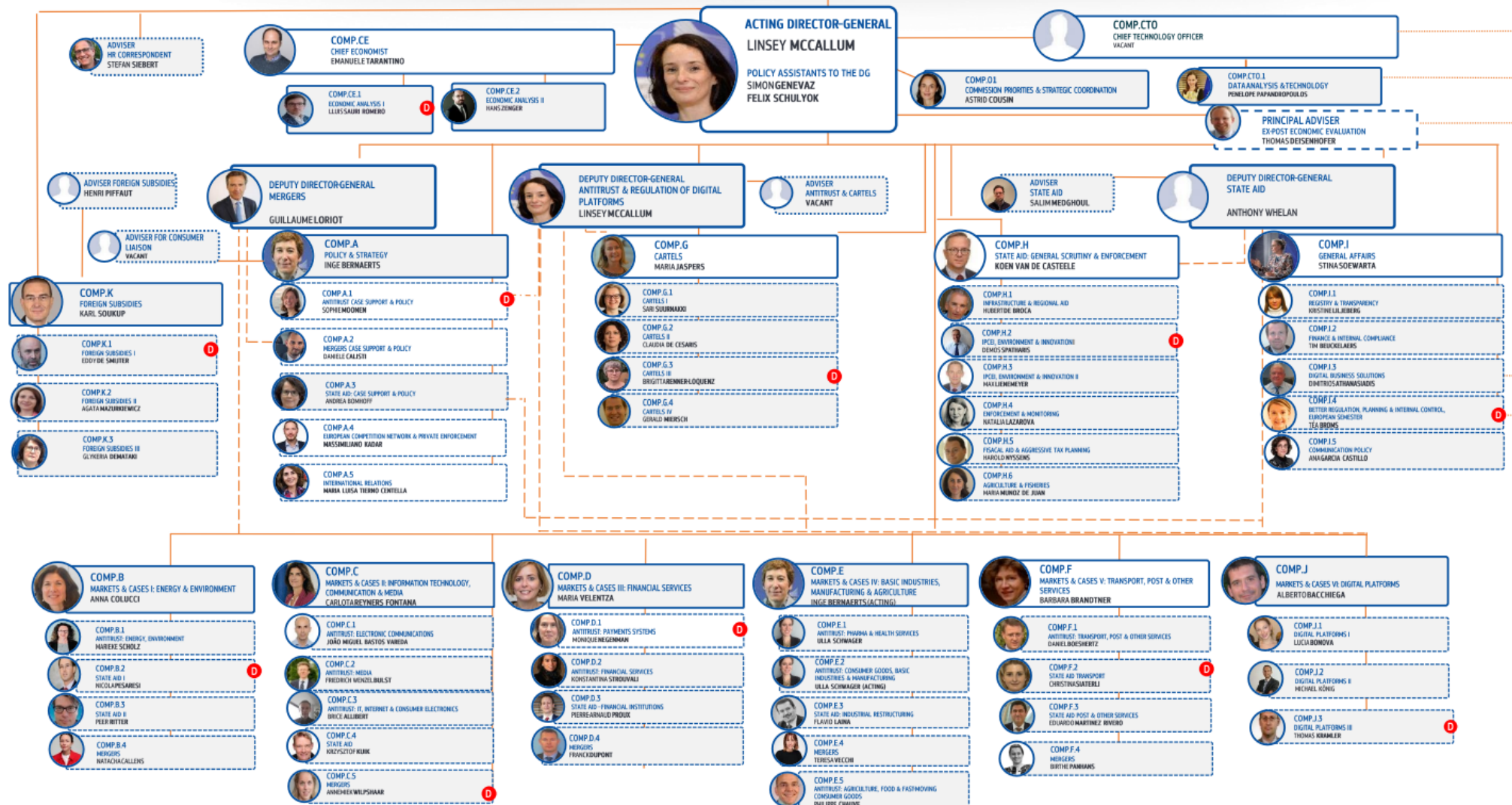

DG COMP Organisationsdiagram (pr. 1/11-2025)

Executive Vice-President:
Teresa Ribera Rodriguez

Chief Competition Economist:
Emanuele Tarantino

Tak for denne gang!

Morten Kofmann
Partner – København

Dir. +45 38 77 43 35
Mob. +45 24 86 00 40

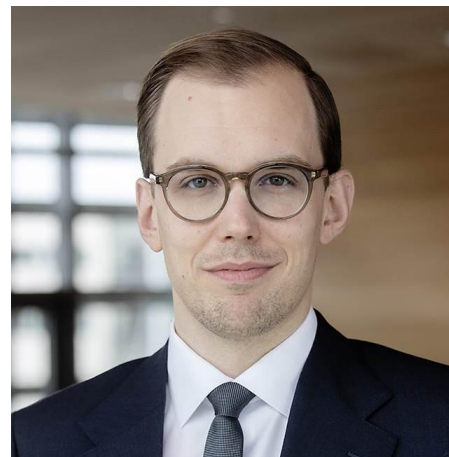
mko@kromannreumert.com

Bart Creve
Partner – København

Dir. +45 38 77 45 47
Mob. +45 61 61 30 27

bcr@kromannreumert.com

Sonny Gaarslev
Partner – København

Dir. +45 38 77 43 62
Mob. +45 20 19 74 48

sgs@kromannreumert.com

Simone Kramer Aaskov
Student assistant

Anmodninger om kursus-
beviser sendes til Simone
Kramer Aaskov

sika@kromannreumert.com